

Giới thiệu Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!

Tác phẩm Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi! được trông đợi nhất năm bởi những tình khúc truyện teen sâu sắc dưới ngòi bút của Lsamantha.

Truyện viết về Vương Thiên Nhi: Là ngôi sao hàng đầu hiện nay. Quyển rũ, xinh đẹp ngút trờiPhạm Thiên Hàn: Là tổng giám đốc Phạm Thị. Có một Vị hôn phu. Nó đã từng yêu một người đàn ông mình không nên yêu, yêu đến bất chấp tất cả mọi truyện. Nhưng cuối cùng nó chỉ còn lại một mình...

Hắn như ác ma ca ca, ghét những kẻ cản đường hắn, luôn có một người phụ nữ bên cạnh nhưng cuối cùng cô ta đã quay mặt với hắn...

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Trong căn biệt thự màu trắng đơn giản ở Pháp. Căn biệt thự nằm ở vùng ngoại ô nên không khí khá trong lành làm cho người ta có cảm giác dễ chịu, thư thái. Phía trước căn biệt thự là một khu vườn nhỏ, khu vườn được trồng rất nhiều loại hoa khác nhau nhưng đa phần đều có sắc tím đậm hoặc đen dường như chủ nhân của ngôi nhà là người không thích ánh sáng, cả ngôi nhà đều mang một màu đen hoặc xám chỉ ở phía ngoài thì màu trắng. Bên trong ngôi biệt thự này luôn bao trùm một hàn khí khó tả, nó không giống những ngôi biệt thự sang trọng khác, nó mang một nỗi buồn man mác khó ai hiểu được.

Trên chiếc giường lớn màu đen có một thiên thần đang say giấc, thân hình nhỏ nhắn, mảnh khảnh làn da trắng ngần không tì vết càng làm cho cô gái nổi bật hơn, mà có vẻ nó không được yên giấc lắm, nó gập ác mộng. Trên vầng trán thanh tú đã hiện rõ một tầng mồ hôi mỏng, thân thể khẽ run lên, đôi môi đỏ mọng đang nhấp nháy điều gì đó, đây không phải lần đầu nó gập ác mộng.

Bỗng tiếng điện thoại nó vang lên. Thân thể nhỏ khẽ cự mình, đôi mắt động đậy rồi mở hẳn. Nó với tay tìm chiếc điện thoại của mình.

- Alo- giọng nói nó có phần lười nhát

- Em vẫn còn ngủ sao?- Người bên kia cất giọng có chút tức giận nhưng đa phần là ôn nhu

- Uh- Nó nhàn nhạt đáp mà không người bên kia đang tức xì khói

- Em có biết là bọn anh đã phải chống đỡ suốt 3 ngày nay cho em không. Cả cái đám nhà báo kia nữa, họ lúc nào cũng đứng rình trước cửa nhà như chó săn ấy, làm bọn anh mún ra ngoài cũng không dám- Người đầu dây bên kia tuôn một tràng

- Em sẽ qua bên ấy- Nó đáp nhẹ nhàng, giọng nói của cô khi phát ra khỏi đôi môi căng mọng kia tạo thành một âm thanh cực kì êm tai

- Anh sắp xếp cho em. Ngày mai nhé- Anh vui mừng hẳn, giọng nói cũng có phần kinh hi

- Uh- Nó cúp máy, bước vào nhà vệ sinh VSCN. Nó không hề quan tâm đến cái ác mộng lúc nãy nữa dường như nó đã quá quen với nó.

Sau nửa tiếng nó bước ra với chiếc quần short và cái áo thun màu đen cách điệu, còn đôi giày bata Nike màu đen chỉ đơn giản nhưng vậy thôi cũng đủ khoe đôi chân dài thon, thẳng tắp của nó. Nó bước xuống đường cắm headphone vào tai và bắt đầu chạy bộ, đây là thói quen mỗi buổi sáng của nó, vừa ngắm cảnh vừa tập thể dục.

Không khí buổi sáng lúc nào cũng là thời gian trong lành nhất. Nó thích cái cảm giác se se lạnh buổi sáng nó làm cô thấy thoải mái và tỉnh táo hơn. Những đợt gió lạnh khẽ thổi qua người làm cho tinh thần có chút sáng khoái.

Bên phía đầu dây lúc này gọi nó

- Ê, Any nói em ấy sẽ về đó- Chàng trai có mái tóc màu nâu, khá cao, đôi mắt màu nâu sáng ngời, ngũ quan trên mặt hoàn mỹ, một mỹ nam khó tìm. Tên Khắc Thiên

Cả 2 người con trai đang ngồi làm việc chăm chú khi nghe được cái thông tin kia thì nhảy dựng lên. Cái laptop đang làm việc cũng vì thế mà rơi xuống đất

- Thật sao? Chờm nào em ấy về? Em ấy có hỏi gì về tao không? Còn tao nữa? – Bao nhiêu câu hỏi dồn dập khiến cho anh chàng kia không thờ nổi

- Tụi bây có thôi không, hỏi dồn dập vậy sao tao trả lời. Em ấy nói ngày mai sẽ về

- Ngày mai sao? Tao phải đi dọn phòng ngay- Chàng trai mái tóc màu bạc cá tính, anh sở hữu đôi mắt xanh dương tuyệt đẹp. Tên Dương Hàn

-Chỉ có mày mới biết dọn sao? Tao cũng biết vậy-Một người con trai khác lên tiếng phản bác. Anh có một nét gì đó rất tây, mái tóc vàng rực, đôi mắt màu xanh lục hiếm thấy. Tên Henry

-Mày chân yếu tay mềm không làm được đâu-Dương Hàn tỏ vẻ bất mãn

-Nè nè, tao chưa nói cho ai biết cái sở thích đeo băng đô hồng trong nhà của mày ai biết đâu nhé-Henry cười tà ý

-Cái đó là của Any tặng mà, Any nói trong nhà nên để tóc gọn gàng nên tặng tao. Mày không được tặng nên ganh tị à-Dương Hàn đắc ý nhìn anh

-Mày... Được lắm-Henry

-Thôi đi, tao dọn rồi khỏi cãi-Khắc Thiên nhận thấy bất ổn nên ra tay giải hòa. Nhưng ko ngờ lại phản tác dụng

-Mày là tên phản bội-Henry tức giận nói, hấn dám cướp công của mình

-Đúng đó, mày muốn lấy lòng Any thì cũng ko cần hót tay trên bạn bè thế chứ-Dương Hoàng cũng đồng tình theo

-Hai đứa mày thật chẳng nói đạo lý mà-Khắc Thiên tức mún chết được. Lúc này còn tưởng sắp có chiến tranh xảy ra vậy mà giờ hòa theo nhau chỉ trích anh. Đúng là chỉ có Any mới có sức ảnh hưởng thế

-Tại mày cướp công của bọn tao-Cả hai đồng thanh

-Bọn mày... Đúng là vong ân bội nghĩa mà-Khắc Thiên bất mãn bước lên phòng

-Chuyện gì ồn vậy-Một người con gái khá trẻ, ăn mặc rất lịch thiệp, gương mặt cô nhìn chừng chạc hơn so với tuổi

-Quản lí, Any sắp về rồi-Henry nhanh nhẩu chạy lại báo cáo

-Cuối cùng thì cũng chịulett xác sang đây sao?-Cô quản lí tỏ vẻ bông đùa

-Chị Rin, chị cũng đừng thông báo ra bên ngoài nhé-Dương Hàn

-Đương nhiên rồi, em lại muốn Any nổi giận sao?-Rin nói mà nhớ lại viễn cảnh lúc trước, khi Any vừa bước xuống sân bay thì cả phóng viên, nhà báo, fans ùa ập nhào tới nó, có người còn vô ý nắm cả tóc nó làm cho đội vệ sĩ hơn mười người mà cũng phải bó tay. Sau trận chiến đó, bước về nhà Any không nói một lời đóng cửa phòng lại cả ngày làm cho cả 3 chàng phải túc trực trước cửa phòng năn nỉ nó mãi.

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Sáng hôm sau tại sân bay Tân Sơn Nhất

Một siêu xe lamborghini chạy tới. Ba chàng đẹp như tạc tượng bước xuống làm điên đảo chúng sinh. Hôm nay cả ba chàng đều trong rất lịch lãm và phóng khoáng.

Khắc Thiên bận nguyên một cây đen, một chiếc áo phông đen rộng, cùng cái quần bò đen và đôi giày thể thao cũng đen nốt, mái tóc được vuốt keo gọn gàng phong cách có tí lạnh lùng cũng ko kém phần năng động.

Dương Hàn thì bận áo thun trắng cách điệu có hình chibi của Any nhìn dễ thương cực, cái quần jeans mải rách với áo khoác jeans, mái tóc màu bạch kim tự nhiên để dài rồi cột lại phần đuôi. Trông anh đúng chất thiếu gia ăn chơi.

Henry thì bộ vest sọc xám cùng sợi dây chuyền chữ A, đeo thêm chiếc kính đen che đi đôi mắt xanh lục hút hồn. Anh như một chàng hoàng tử lịch lãm phong độ khiến cho bất kì cô gái nào cũng gục ngã ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Một đám nhà báo phóng viên cùng fans ở đâu ùa ạt đổ tới. Fans thì cố ý chen lên để chụp hình thần tượng của mình còn đám nhà báo kia cũng cố lấn lên moi thông tin cho bằng được.Sân bay bây giờ vô cùng hỗn loạn. Đám vệ sĩ cùng Rin cố giải tán đi đám đông này

-Sao hôm nay cả 3 anh đều xuất hiện ở sân bay vậy? Đón ai sao?

-Phải đó, có phải cô Any ko?

-Ko biết dự án sắp tới của Black là gì ạ?

Bao nhiêu câu hỏi dồn dập nhưng cả 3 vẫn ko trả lời chỉ cười nhẹ cho qua. Không biết cái đám này lấy tin tức ở đâu mà biết được hôm nay Any về nữa. Đang thắc mắc thì Henry quay qua hỏi chị Rin

-Chị Rin, sao đám này lại biết Any về

-Còn hỏi sao? Sáng nay chị đã nói đừng có đi để tránh bị đề ý, chị sẽ đi rước Any. Vậy mà sáng nay lại trốn đi còn mặc đồ cho nổi lên nữa ko bị bị đề ý cũng ưong. -Rin cắn nhai

-Hihi, tại tui em nhớ Any quá mà

- giờ phải làm sao giải tán đám này trước khi Any bước ra này-Rin thờ dài. Làm quản lí cho cái đám này có ngày cô tổn thọ mà chết quá.

Đang nghĩ cách thì đám người kia chạy lại phía cửa sân bay mà bỏ quên cả 3 chàng đang đứng

-Any kìa! Any kìa

Cả 3 chàng đều xoay người lại phía cánh cửa đó. Một cô gái bước ra với thân hình cực chuẩn. Mái tóc màu tím được xõa tự nhiên, khuôn mặt hoàn hảo tuyệt mỹ đến từng milimet, cái mũi nhỏ cao, đôi môi đỏ căng mọng như trái cherry, đôi mắt bị che lấp bởi cái kính đen to bản nhưng vẫn có thể cảm nhận được độ quyến rũ tỏa ra từ đôi mắt kia, làn da trắng ngần không tí vết. Hôm nay cô cũng bận nguyên cây đen, giống như bận đồ cặp với Khắc Thiên vậy chỉ có điều cô mặc thêm chiếc áo khoác đen dài.

-Any, có phải cô đang hẹn hò với diễn viên Daniel ko?

-Any, cô sẽ ra album mới chứ?

-Chị Any, I love you

Cả cái sân bay đều bị vây kín, tiếng ồn còn sôi nổi hơn lúc 3 chàng xuất hiện. Cô tháo chiếc kính ra, đôi mắt xám khói quyến rũ hiện ra, hàng lông mi dài cong vút tạo thêm sức hút cho đôi mắt long lanh. Từng ánh mắt truyền đến cho người nhìn một cái nhìn lạnh lẽo cùng thờ ơ, dường như không có bất kì việc gì có thể làm cho cô gái nhỏ này động tâm nhưng chỉ có người nào tin mắt mới có thể nhìn thấy điều đó. Xung quanh cô bao trùm một cỗ khí quái lạ khiến người khác phải đặc biệt chú ý ngay từ cái nhìn đầu tiên.

-Xin lỗi, tôi đang có việc bận-gọng nói dịu dàng, thánh thót cực kì êm tai truyền đến người nghe như một thứ thuốc mê

Ngay sau đó, cả 3 người chạy lại giải tán đám đông cho cô ra xe nhưng sự có mặt của cô làm cho cả sân bay bị bao vây toàn bộ, kể cả bảo vệ sân bay cũng phải can thiệp

Đột nhiên không khí đang sôi nổi thì bỗng nhiên có một luồng khí lạnh xuất hiện. Một chàng thanh niên cao ráo, mặc bộ vest đen. Gương mặt thì có thể ngang hàng với 3 hotboy của chúng ta, chỉ hơn không kém. Nhưng trên gương mặt như tạc tượng ấy không có lấy một nụ cười, chỉ khi đôi mắt màu nâu kia tỏa ra hàn khí sắc bén có thể đốt cháy người đối diện quét qua người Any, cô hơi lạnh sống lưng nhưng cũng giữ bình tĩnh xoay người lại nhìn ai mà có xuất chúng. Khiến cả bầu không khí rơi vào tĩnh lặng như thế

-Phạm tổng- Bọn nhà báo như bắt được vàng vậy. Hôm nay không biết ngày gì mà các nhân vật nổi tiếng lần lượt xuất hiện.

Cô thì có tia ngạc nhiên xẹt qua mắt như nhanh chóng biến mất. Phạm tổng sao? Cái tên này rất hợp với anh. Cô và anh đều nhìn nhau, một ánh mắt vô tình, trống rỗng, một ánh mắt rực lửa, lạnh lùng chứa bao nhiêu là tình cảm. Họ đều không thể hiện qua bên ngoài duy chỉ có một người có thể nhìn thấu hai ánh mắt sắc bén kia

Lợi dụng lúc bọn kia đang không đề ý, Rin lôi cả đám ra xe.

Trong xe, cô vẫn nhìn ra cửa kính, nơi đó có một người con trai đang đứng giữa đám đông, dù vậy nhưng vẫn không che lấp được khí chất tỏa ra từ người anh. Vẫn khuôn mặt ấy, dáng người ấy, anh vẫn không thay đổi, nhưng anh không bao giờ thuộc về cô, mãi mãi là vậy.

-Any-Tiếng của chị Rin làm cho nó hoàn hồn lại

-Vâng-Nó khẽ nhắm mắt, sau chuyến bay nó khá mệt

-Công việc bên Pháp ổn cả chứ?

-Vâng-Nó trả lời mà mắt vẫn nhắm

-Sao chị chỉ hỏi công việc ko vậy? Any mới về thì cũng phải hỏi thăm sức khỏe chứ-Dương Hàn bức bình nói với Rin

-Phải đó. Any, em có mệt không-Henry xoay qua phía nó quan tâm hỏi han

-Khắc Thiên-Nó như không nghe thấy lời 2 người kia nói. Hành động này của nó tức là 2 người kia chính thức bị nó cho ra rìa

Khắc Thiên nghe nó gọi tên mình thì chạy lại ngồi tới gần nó. Nó dựa đầu vào vai anh một cách tự nhiên. Hai chàng kia thì đang tức đanh đạch, ánh mắt như muốn giết người nhìn Khắc Thiên.

-Lavender (một loại hoa hình như là hoa oải hương)-Nó nói một cách thoải mái

-Uhm, là lavender-Khắc Thiên cũng nhẹ nhàng đáp lại nó, ánh mắt nhìn nó đầy cung chiêu

-Càng ngày càng nghi ngờ giới tính anh đấy-Nó nói giọng có chút đùa

-Có muốn anh chứng minh không?-Khắc Thiên ghé sát vào tai nó nói giọng đầy tà mị, và tất nhiên chỉ có mình nó nghe

-Không, thật không cần đâu-Nó vội lắc đầu lia lịa

Hai người cứ giữ tư thế cho đến khi về đến nhà. May là cửa kính xe có rèm nếu không thì cảnh nóng này đã bị chụp lại đăng báo rồi

- Any, anh đã dọn phòng rồi đó-Khắc Thiên

-Uhm-Nó xoay người bước lên phòng

Sau khi nó lên thì Khắc Thiên lại bị tra tấn

-Này mày sài nước hoa gì?-Dương Hoàng

-Dior Homme Eau

-Nước hoa đó làm gì có mùi Lavender-Henry

-Không tin thì thôi-Khắc Thiên nói xong cũng bước lên phòng. Thật ra thì anh đã đặt một lọ nước hoa có hương lavender, nó có thể khiến người người cảm thấy thoải mái hơn. Vì nó luôn có thói quen dựa vào người anh mỗi khi mệt mỏi nên anh đã cho đặc chế riêng loại nước hoa đó.

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Tòa Nhà Phàm thị, tòa nhà có 80 tầng, một trong những cao ốc cao nhất và có kiến trúc đẹp nhất. Đồng thời đây cũng là trụ sở chính của tập đoàn tài chính Phàm Thị.

Phàm thị là công ty chỉ mới được thành lập cách đây 5 năm, nhưng không biết tại sao công ty này luôn được hậu thuẫn đặc biệt từ tập đoàn Vương gia- một tập đoàn quyền quốc gia lớn mạnh nhất thế giới. Nhưng không vì vậy mà nghĩ rằng chủ tịch công ty là một người bắt tài mà còn ngược lại. Chỉ sau 2 năm, công ty này đã đi vào quỹ đạo và dành đặt được không ít hợp đồng lớn trong nước và ngoài nước, không những thế 3 năm sau, công ty trở thành tập đoàn nắm giữ đến 2/5 tài sản nằm rải rác khắp thế giới. Đặc biệt hơn hết giới chính trị vừa nghe đến chủ tịch Phàm Thị thì lập tức nghe râm rập, dù tất cả mọi đều không biết làm cách nào mà có thể khiến cả chính phủ cũng phải quy phục. Kể từ đó cả hai tập đoàn Vương Gia và Phàm Thị luôn có mối quan hệ chặt chẽ nhưng cũng không ai có dám đối đầu với một trong 2 tập đoàn lớn mạnh nhất thế giới.

Tại phòng chủ tịch, cao ốc Phàm Thị

-Chủ tịch, tài liệu ngài cần về cô Any đây ạ-Một cô thư ký đưa xấp tài liệu cho hấn

- Ra ngoài -Hấn nói giọng lạnh tanh như có thể đóng băng cả căn phòng vậy

Thấy cô thư ký bước ra, hấn mở xấp tài liệu ra xem

Any

Tên thật: Vương Thiên Nhi (18t)

Là thành viên nữ duy nhất trong nhóm nhạc nổi nhất hiện nay-Black. Dù mới vào nghề cách đây 3 năm nhưng có thể nói sự nghiệp của cô đã vượt lên

hắn các người đi trước. Cô là người duy nhất trong giới showbiz tốt nghiệp đại học Havard với tấm bằng loại giỏi, không những thế cô đang là một diễn viên, ca sĩ, người mẫu hot nhất hiện nay, nhưng mới được cô cũng không phải dễ vì đa phần thời gian cô không ở trong nước và các show diễn của cô đều kín lịch trong 1 tháng. Là bảo bối đặc biệt của Black, luôn được bảo vệ chặt chẽ bởi 3 thành viên còn lại trong nhóm. Tất cả các sản phẩm cô đưa ra đều do cô tự sáng tác nhưng tất cả đều trở thành bài hit ít nhất 2 tháng. Ngoài ra cô là một trong ít nghệ sĩ sở hữu lượng fan hùng hậu nhất, từ châu Âu đến cả châu Á. Trong giới nghệ sĩ rất ít có được vẻ đẹp thiên thần vừa ngây thơ, trong sáng, thuần khiết lại vô cùng sắc sảo, quyến rũ như cô nhưng không vì vậy mà cô trở nên kênh kiệu mà ngược lại cô lại rất thân thiện với mọi người dù vậy cũng có một số người không thích cô vì ghen tị.

Hắn càng đọc thì càng nhũn mỳ khó chịu

Thì ra sau 10 năm gặp lại em gái nhỏ của anh đã trở nên quyến rũ mê người như vậy, thực không được rồi. Nếu với sắc đẹp đó thì hẳn sợ em gái hắn sẽ bị cướp mất, không được, tuyệt đối không được! Hắn phải ra tay rồi

Nhưng sáng nay, ánh mắt màu xám khói ấy như chiu thẳng vào tận đáy lòng anh, anh rất sợ khi phải nhìn thẳng vào đôi mắt ấy nhưng nó không còn nhìn anh với vẻ triu mến, tình cảm ngày xưa nữa, nó đã thay thế bằng sự lạnh nhạt, vô tâm xem như hắn không hề tồn tại. Anh ghét nó nhìn anh như vậy!

Được thôi nếu em không muốn nhìn thấy tôi thì tôi càng làm cho em nhìn tôi.

Hắn nhấn vào cái chuông trên bàn, lập tức cô thư ký lúc nãy bước vào

-Thưa chủ tịch cho gọi tôi ạ

-Tôi muốn đầu tư vào ngành giải trí, hãy thông báo tôi sẽ chọn một công ty giải trí để đầu tư vào- giọng nói lạnh tanh phàn ra cũng có thể thay đổi tương lai biết bao nhiêu con người

-Vâng-Cô thư ký chỉ biết vâng lời vị chủ tịch vĩ đại này

Tin tức Phạm Thị đầu tư vào ngành giải trí thật là chấn động lớn. Các công ty giải trí ai cũng mong có thể hợp tác với Phạm Thị, nói đúng hơn là được Phạm Thị đặc ân có thể đoái hoài tới.

Ở chỗ ở của Black

-Chị Rin, tối nay bọn em có lịch diễn không?-Dương Hàn đang ngồi xem tivi vừa hỏi

-Tối nay sao.. không có, tối nay tụi em được tự do còn Any thì chị không chắc

-Tại sao chứ?-Henry lên tiếng, anh biết là show diễn của nó còn nhiều hơn là của 3 đứa anh nhưng anh không muốn nó mệt.

-Bất công quá! Sao Any không được nghỉ-Dương Hàn tức tối, kể khổ dùm nó với lại nó vừa mới về chưa kịp nghỉ ngơi mà

-Tụi em biết mà, chị cũng đâu mún đâu-Rin biết thế nào tụi lo ngại này cũng phản ứng kịch liệt mà

-Vậy mấy giờ-Khắc Thiên nãy giờ im lặng cũng lên tiếng

-Khoảng 19h đến 2h sáng-Rin trả lời

-Cái gì chứ-Henry giật mình thường thì show diễn của anh chỉ tới 11h tối là xong vậy mà giờ nó phải làm tới 2h sáng sao?

-Đừng kích động vậy chứ. Đây đâu phải lần đầu-Rin

-Nhưng..

Dương Hàn chưa kịp nói hết câu thì thấy nó đã bước xuống nhà. Hôm nay nó mặc chiếc đầm màu hồng phấn phần dưới xòe ra và đính thêm vài hạt kim cương trắng, mái tóc tím được tết gọn gàng, đeo chiếc túi Chanel màu hồng đậm sản xuất giới hạn, đôi giày búp bê màu trắng trông nó bây giờ vô cùng đáng yêu và thuần khiết, trên môi còn ngậm một cục kẹo nữa cứ như một con búp bê sứ vậy

-Rin, chủ tịch nói có việc nói với chị-Nó xoay qua nói với Rin. Rin liền đi ra ngoài gọi điện

-Hôm nay em có lịch quay ở đâu vậy?-Khắc Thiên là người tinh mòng nhanh nhất

-Khách sạn Diamond, chụp hình ở studio, quay phim ở trường quay

-Nhiều vậy, để anh đưa em đi-Khắc Thiên

-Em không muốn đám paparazi kia viết lung tung đâu-Nó rất khó chịu khi mình bị dính những tin đồn mà ngay cả chính mình cũng không biết họ lấy tin từ đâu.

-Hay để anh đưa em đi nhé-Dương Hàn xoay qua dỗ ngọt nó

- Để anh đưa em đi-Henry cũng không chịu thua
- Em còn chưa hỏi tội 2 anh vì vụ ở sân bay đâu nhé, ở đó mà còn đòi hỏi-Nó làm mặt nghiêm nhìn 2 người
- Ồ..Khắc Thiên nó cũng có phần sao em không phạt?-Dương Hàn làm mặt sắp khóc
- Em bắt công mà, em thiên vị Khắc Thiên-Henry cũng cố làm nũng
- Ồ.. em có làm gì đâu mà thiên vị-Nó ngây thơ nhìn 2 người như đứa con nít vậy
- Sao không? Rõ ràng em thương Khắc Thiên hơn anh mà-Dương Hàn nhõng nhẽo
- Vậy đền bù cho em vụ sân bay đi-Nó nở nụ cười tinh nghịch, chớp chớp đôi mắt nhìn cực cute, miệng nhỏ còn nhóp nhép chiếc kẹo.
- Lại kẹo mút nữa sao? Em cũng nên thương bọn chúng một chút chứ-Khắc Thiên cười đắc ý nhìn 2 người kia
- Phải đó, Any. Em cũng biết đâu có chỗ nào bán loại kẹo đó chỉ có cái tên Khắc Thiên kia là có-Dương Hàn bất mãn, thứ gì đắt đến tận mấy căn biệt thự anh cũng có thể mua được cho nó. Nhưng loại kẹo nó thích là hàng đặc riêng không sản xuất trên thị trường
- Em không biết, em chỉ muốn kẹo thôi-Nó vừa nói vừa chu mỏ nũng nịu
- Hay để anh mua socola cho em nha-Henry dỗ ngọt nó. Cây kẹo mà nó thích được làm từ rượu nho nguyên chất, khi ngậm vào lập tức từng giọt tan chảy trong miệng. Nhìn bề ngoài nhìn như những cây kẹo bình thường thôi, không có gì đặc biệt nhưng nó là nó vật có một không hai
- Socola sao?? Cũng được-Nó suy nghĩ đôi chút rồi gật đầu
- Anh đi lấy liền-Henry, Dương Hàn vội lên phòng lấy socola.
- Em không được ăn socola nhiều đâu nhé. Phải biết tình trạng của mình chứ-Khắc Thiên mỉm cười dịu dàng nhìn nó
- Em biết rồi-Nó cười hí hí rồi chạy ra ngoài xe Rin đang đợi

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Trong biệt thự của Black

- CÁI GÌ?-Đây chính xác là tiếng la của 3 chàng hoàng tử của chúng ta. Rất may là đang ở nhà nếu không thì chắc các anh không còn ngồi bình thản ở đây đâu được đâu
 - Làm gì la dữ vậy chứ?-Rin bật lổ tai lại
 - Tại sao chủ tịch lại cử Any chứ-Dương Hàn
 - Vì Any là người hot nhất trong công ty-Rin trả lời nhẹ nhàng
 - Đáng ghét! Sao phải là Any chứ?-Henry
 - Có thể thay người không?-Khắc Thiên luôn là người bình tĩnh đưa ra giải pháp xử lý đầu tiên
 - Không được, đích thân Phạm Thị đã nói là muốn Any tham gia-Rin cương quyết
 - Có chuyện gì sao?-Nó từ trên lầu bước xuống, vẫn còn mặc chiếc đầm ngủ trắng, đi chân trần, trên mặt còn vẻ buồn ngủ, nhìn nó bây giờ không khác gì một thiên thần hạ thế
- 3 người kia dù đã quá quen với việc nhìn nó ăn mặc kiểu này trong nhà nhưng mỗi lần nhưng vậy đều phải mất một lúc lâu sau mới có thể trấn tĩnh. Rất may là nó chỉ mặc như vậy trong nhà nếu như bước ra ngoài đường với bộ dạng này thì ôi chao ôi... thế giới sẽ loạn đấy
- Xin lỗi, làm em thức giấc sao? Em chỉ mới ngủ 3 tiếng thôi mà-Khắc Thiên cung chiêu vừa nhìn nó vừa lấy chiếc dép mang vào chân cho nó. Nó là một

người cực kỳ khó ngủ, đặc biệt có một chút tiếng động nhỏ thôi cũng đủ làm nó giật mình tỉnh ngay và sau đó thì không ngủ lại được.

-Không sao, mà mọi người nói chuyện gì vậy-Nó ngồi vào chỗ bên cạnh Khắc Thiên

-À thì.. chủ tịch nói muốn em làm đại diện cho công ty-Rin nhỏ nhẹ nói. Nếu mà nó không đồng ý thì chắc chắn cả công ty giải trí hàng đầu như công ty cô sẽ biến mất chỉ sau một buổi chiều

-Đại diện công ty? Để làm gì?-Nó thắc mắc

-Là Phạm Thị muốn đầu tư vào ngành giải trí và sẽ chọn một công ty để đầu tư. Mỗi công ty phải cử một nghệ sĩ để xem xét-Rin

-Và em là người được chọn?-Nó thắc mắc hỏi lại

-Phải nhưng cũng không phải. Vì chính chủ tịch Phạm Thị đích thân nói muốn em làm đại diện

Phạm Thị sao? Chẳng lẽ lại là.. Phạm Thiên Hàn?? Anh ta muốn mình làm đại diện?? Để có thể coi người mà anh ta vứt bỏ tàn tạ tới đâu hay là muốn mình bỏ cả tự tôn để bước tới trước mặt hắn nói những lời cầu xin như năm xưa. Mình không phải một con ngốc tự vào bẫy của anh ta tới hai lần.

-Em không tham gia-Nó nói giọng lạnh tanh. Đây là điều thể hiện nó thật sự ghét việc tham gia

-Any à...-Rin tính thuyết phục nó thì đã thấy nó đứng lên bước lên lầu

Thôi xong, coi như sự nghiệp của cô à không của cả công ty sẽ phải biến thành bọt biển rồi. Ai chứ nó mà nói không thích thì đừng hòng lay chuyển được, mọi người đều thấy nó là một người vui vẻ hòa đồng như vậy như cô biết nó chỉ là lớp mặt nạ hoàn hảo mà nó dựng nên thôi, còn tích cách thật của nó không ai có thể nhìn thấu được

-Sao hôm nay Any lại từ chối nhỉ-Dương Hàn hỏi. Nếu như bình thường thì chỉ cần chủ tịch lên tiếng dù show diễn có nhỏ hay lớn nó đều nhận hết. Vậy mà hôm nay... thật kỳ lạ

-Không biết. Nhưng sao cái tên chủ tịch Phạm Thị lại muốn đích thân Any làm đại diện chứ-Henry trên mặt hiện rõ hai chữ “Ghen tuông”

-Khắc Thiên à-Rin chuyển mục tiêu qua Khắc Thiên vì cô biết ngoại trừ Khắc Thiên ra không ai có thể hiểu rõ Any hơn

-Đừng nhìn em như vậy-Khắc Thiên

-Em mà không giúp chị thì cả công ty sẽ phá sản đấy-Rin

-Được rồi, nhưng còn phải phụ thuộc vào Any-Khắc Thiên bước lên phòng nó

Đến cửa phòng Any thì Khắc Thiên đẩy cửa bước vào. Một căn phòng khá to với chiếc giường kingsize màu đen, trên tường toàn một màu tím và tím. Nó đang ngồi trên giường nghe nhạc

-Anh không cần khuyên em-Chưa để Khắc Thiên lên nó đã nói trước

-Sao em biết là anh?-Khắc Thiên cười tươi nhìn nó, nụ cười chỉ dành cho nó

- Là vì em và anh có linh cảm tương thông mà-Nó cười tỉnh nghịch nhìn anh

-Nhóc con, miệng em thật ngọt-Khắc Thiên vuốt mái tóc tím mượt mà của nó

-Khoan đã, anh đừng có đánh trống lảng nha. Có phải chị Rin kêu anh lên đây khuyên em không?-Nó

-Uh-Khắc Thiên nói nhẹ nhàng, tay thì vẫn vuốt tóc nó

-Anh muốn em đi đại diện sao?-Nó nhìn thẳng vào Khắc Thiên

-Uh

-Tại sao?-Khắc Thiên là người biết rõ chuyện đó nhất vậy mà vẫn ủng hộ cho hắn sao

-Em có yêu anh không?-Khắc Thiên hỏi lại nó. Đây cũng là quyết định vô cùng khó khăn đối với cả anh

-Có-Nó trả lời kiên quyết. Phải! nó và Khắc Thiên đang quen nhau nhưng là quen bí mật kể cả Dương Hàn và Henry cũng không biết.

-Vậy hôn anh đi-Khắc Thiên chỉ vào môi mình

-Anh..-Nó ngạc nhiên toàn tập

-Anh sẵn sàng rồi-Khắc Thiên giả bộ nhắm mắt lại đưa mặt về phía nó

Nó đành phải cúi xuống mặt Khắc Thiên, tới khi chỉ còn cách nhau 3cm nữa thì Khắc Thiên sau mặt lại và môi nó đụng má anh.

-Em căng thẳng quá đó-Khắc Thiên nở nụ cười tươi nhìn nó

-Anh ngày càng lạc đề-Hai má nó giờ đã đỏ ửng

-Vậy nói cho anh biết em với hắn ta là gì?-Khắc Thiên

-Không là gì cả -Nó trả lời không cần suy nghĩ

-Nếu như không là gì thì em đâu cần phải quan tâm hắn

-Em không có

-Không quan tâm, vậy em chứng minh đi-Khắc Thiên nhìn nó thách thức

-Anh không tin em?-Nó không ngay cả anh mà cũng không tin nó

-Không phải

-Vậy vì sao nhất quyết kêu em làm đại diện?

-Anh không muốn em nhảm lẫn

-Nhảm lẫn về việc gì?

- giữa tình yêu và sự thương hại

-Ý anh là em vẫn còn yêu anh ta

-Anh không chắc. Vì vậy anh muốn em chứng minh cho anh thấy

-Anh muốn em phải đối mặt vs hắn bằng tư cách gì đây? Anh trai, người một nhà hay là.. người từng yêu đơn phương hắn.

-Anh không có ý đó chỉ là..

-Anh cương quyết như vậy sao?-Nó cắt ngang lời anh

-Phải

-Được rồi, em tham gia. Anh ra ngoài đi-Nó nằm trên giường vừa lấy laptop ra vừa “đuổi khách”

Khắc Thiên nhìn thái độ nó cũng biết nó giận anh rồi. Thực ra anh cũng biết nó không thích đối mặt vs anh ta nhưng anh muốn nó phải thực sự hiểu rõ cảm giác của chính mình, nó yêu ai và thương hại ai. Anh thực sự rất yêu nó đối với anh lần quyết định lần này là lần mạo hiểm nhất có thể anh sẽ mất nó mãi mãi.

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Một buổi sáng khá đẹp trời nhưng ở biệt thự Black lại là một bầu trời khác.

Trên chiếc bàn ăn sang trọng 4 con người hoàn mỹ đang ngồi ăn bữa sáng. Người ta thường nói 2 người đã đủ thành cái chợ vậy mà 4 người lại không nghe một tiếng nói nào, tiếng dao nĩa vang lên ken két làm cho không khí càng nặng nề.

-Mấy đứa...-Rin mới bước vào đã thấy không khí không bình thường

-A.. chị Ren-Chưa bao giờ anh thấy vui mừng khi thấy Ren như vậy

-Sao vậy? Có chuyện gì sao?-Rin thắc mắc hỏi

-Rin, em sẽ làm đại diện công ty-Nó cắt ngang suy nghĩ của mọi người

-Any, em suy nghĩ kĩ đi-Dương Hàn, thật không biết chuyện gì có thể làm Any thay đổi ý định như vậy

-Em đã quyết định-Nó trả lời cương quyết, đây là lần đầu tiên nó thay đổi quyết định của mình chỉ vì một người.

-Được, được. Chị lập tức nói chủ tịch-Rin mừng ra mặt vội vàng lấy điện thoại gọi cho chủ tịch.

-Any..-Khắc Thiên

-Henry, một chút có thể đưa em đến công ty không?-Nó chẳng thèm quan tâm đến lời nói Khắc Thiên, tiếp tục ngồi ăn

-Tất nhiên rồi, bảo bối-Henry cười tít mắt, lâu lâu nó mới nhờ vả anh phải tận dụng cơ hội

-Any, em không ăn được nhiều đâu-Khắc Thiên nắm tay nó đang tính bỏ miếng thịt bò vào miệng

Nó không nói gì, gạt phắt tay anh ra tiếp tục ăn. Đây là cách nó giận, không nói, không quan tâm xem người đó như người vô hình vậy. Bởi vậy mọi người biết tính cách nó rất sợ khi bị nó giận

Khắc Thiên thấy nó bơ mình thì khẽ thở dài, đây có thể nói là anh bị “Thất Sủng” không nhỉ? Phải tìm cách lấy lòng nó rồi nếu không thì sẽ có mấy con sói xung quanh làm le “ăn” nó mất. Nhưng dù giận anh thế nào cũng phải chăm sóc bản thân cho tốt chứ, nó không thể ăn quá ít hay ăn quá nhiều và đặc biệt là phải ăn những thức ăn dễ tiêu hóa. Cô nhóc này lúc nào cũng để anh phải lo lắng.

Tối chiều, Henry chở nó tới công ty. Cũng như bao lần nó luôn là tâm điểm của sự chú ý, bỏ qua ánh mắt của mọi người nó kéo Henry bước thẳng lên phòng chủ tịch

-Đó có phải Any và Henry của Black không?

-Bọn họ đẹp đôi thật, nhất là Any cứ như là tiên giáng trần

-Này, đừng có chọc vào Any nếu không thì không biết hậu quả đâu

Cánh cửa phòng Chủ tịch đẩy mạnh ra

-Thiên Nhi, em tới sớm quá nhỉ-Tiếng một người con trai vang lên, giọng nói khá trẻ con mang nhưng vô cùng sắc bén

-Anh còn nói sao? Nhật- giọng nó có chút hờn dỗi

-Được rồi là anh sai. Nhưng anh cũng là bị ép buộc mà, nếu không thì cái người “anh trai” của em sẽ tha anh sao?-Người con trai đó không ai khác là chủ tịch công ty PK- công ty giải trí hàng đầu hiện nay-Trịnh Khả Nhật

-Anh càng ngày càng chán sống-Nó bắt đầu hạ nhiệt độ trong lời nói

-Áy áy, anh xin lỗi.

-Kì này, anh đừng hòng làm anh rể của em

-Đừng mà, Nhi, anh biết lỗi rồi mà-Người đàn ông thực biết cách lấy lòng người khác mà

-Phải xem tâm trạng đã-Nó nói rồi đi ra khỏi phòng

-Không ngờ, anh có ngày này nha, Chủ tịch-Henry trước khi đi xoay lại chọc quê anh

Henry đuổi theo nó, thì thấy nó đã đứng trước phòng tập nhảy. Nó đang nhìn gì trong phòng tập thể, sao chăm chú vậy? Chẳng lẽ trong phòng tập có ai? Không thể nào, đây là phòng tập riêng của nó, không có sự cho phép của nó không ai được vào, kể cả chủ tịch.

Henry hướng theo ánh mắt của nó nhìn vào phòng tập. Là một chàng thanh niên đang tập nhảy, khoảng 15-16 tuổi là cùng. Gương mặt cực kì baby, da trắng ngần, mịn màng như da em bé, con gái còn phải kém xa, đôi môi đỏ như trái cherry, mái tóc cắt ngắn để mái xéo có màu hạt dẻ nhạt. Nếu người ngoài nhìn sơ sẽ nghĩ đây là một cô gái chính hiệu đấy.

Mà sao nó cứ nhìn hoài vậy. Hắn ta có đẹp trai hơn anh sao? Có sức hút hơn anh sao?.

-Any, em không quan tâm anh-Henry bắt đầu mèo nheo

Nó vẫn không có dấu hiệu phản ứng

-Any-Henry kêu nó

-Henry, cậu ta là ai?-Nó hỏi

-Hình như là thực tập sinh mới ở khu C-Henry

Công ty của nó có chia ra 3 phân khu

Khu A (khu của Black): Là những nhân vật nổi tiếng, đình đám nhất mới được ở trong phân khu này. Và đặc biệt nếu vào khu này sẽ được nó dạy từ vũ đạo đến thanh nhạc (chỉ những người nó chọn thôi) nên có rất nhiều chàng ca sĩ rất rất mong có thể được nó chọn. Nếu là thành viên khu A thì tất nhiên sẽ được không ít đãi ngộ đặc biệt. 3 năm 1 lần, sẽ có tổ chức một cuộc thi chọn ra 1 người có thể vào khu A này và là học trò của nó, nhưng trong 3 năm nay chưa ai từng được nó chọn.

Khu B: dành cho những ca sĩ mới nổi và chuẩn bị vào khu A nếu không được chọn trong cuộc thi

Khu C: dành cho các thực tập sinh và ở khu này thường không được quan tâm và như bị vứt bỏ vậy.

Chàng trai mãi mê luyện tập hầu như không hề để ý đến sự xuất hiện của nó và Henry. Mãi đến khi hết bài nhảy nó mới bước vào phòng tập và vỗ tay

-Bài nhảy rất tuyệt-Nó cất giọng hào hứng

-Any...Any là chị thật sao?-Cậu nhóc bỗng chạy ồm chồm lấy nó. Đừng giỡn chứ? Nó cực kỳ ghét bị đụng chạm nha mà còn là người khác phái nữa.

-Thật-Nó không hề tỏ ra khó chịu Henry đứng bên cạnh cũng ngạc nhiên

Sau một lúc mới nhận thức rằng mình đang làm gì, cậu nhóc mới vội buông tay, cười xòa làm lộ hai chiếc răng khểnh cực đáng yêu

-Xin lỗi, tại em kích động quá

-Không sao, em là fan của chị sao?-Nó cười nhẹ nhàng hỏi

-Phải, phải-Cậu nhóc liền gật đầu

-Em tên gì?-Nó cất giọng nhẹ nhàng nhất, kì thực nó cũng không hiểu tại sao lần đầu gặp cậu nhóc này nó đã thấy cực kì có tình cảm vào.

-Trần Á Quân, 16 tuổi-Cậu nhóc cười tươi nhìn nó. Bây giờ mới để ý màu mắt của cậu nhóc giống nó, màu xám khói nhưng đôi mắt linh động và sống động hơn nó. Đôi mắt nó dù sáng trong, long lanh nhưng vẫn mang một nét bi ai khác thường mà người bình thường khó có thể nhận ra.

-Ai là người phụ trách của em?-Khu C chia thành nhiều nhóm nhỏ mỗi nhóm sẽ có người phụ trách riêng

-Là Anh Ken- Á Quân vui vẻ trả lời. Hôm nay thật là may mắn mà có thể gặp được Any, cậu là fan ruột của nó đấy.

-Ken là ai vậy?-Nó xoay qua hỏi Henry

-Em không nhớ sao? Là cái tên lúc em còn là thực tập sinh luôn đeo bám em đó

-Là cái tên phiền phức đó sao!-Nó thở dài

-Sao? Chị Any cũng là học trò của anh Ken sao?-Á Quân ngạc nhiên hỏi

-Cũng không hẳn. Mà em có thích vào khu A ko?-Nó

-Dạ thích. Nhưng...anh Ken nói em không có năng lực- giọng cậu bé ngày càng nhỏ dần, khuôn mặt cúi cúi xuống đất

-Em rất tài năng mà. Bài nhảy lúc nãy đã chứng minh cho em đó

-Em không có đâu- Mặt cậu bé vẫn cúi thấp

-Em không tin vào mắt nhìn người của chị sao?-Nó

-Không, không. Nhưng em.. thật sự..

-Không nhưng nhị gì hết, chỉ cần em tin bản thân mình có khả năng làm được thì chắc chắn em sẽ làm được-Nó cười tươi lộ ra chiếc răng khểnh cực dễ thương.

-Em nhất định sẽ cố gắng-Á Quân ngẩng người vì nụ cười kia của nó, thật sự quá hoàn mỹ, như thiên thần hạ thế vậy.

-Tuần sau sẽ có cuộc thi vào khu A, nếu vào được chị sẽ thưởng cho em một món quà

-Dạ được, nhất định em sẽ không phụ lòng chị đâu-Cậu bé cười nhìn nó

-Nhớ đó, nhóc con-Nó cười tinh nghịch còn nháy mắt với Á Quân rồi chạy ra ngoài xe

Đi theo nó mà Henry này giờ chẳng hiểu gì cả? Nó làm sao mà có cảm giác với cái thằng nhóc kia được chứ. Đừng giỡn chứ! Nó thuộc loại Miễn Nhiệm Trai Đẹp đấy, mặc dù tên kia có thể thuộc loại “Thượng Đẳng” nhưng sao có thể so sánh với tụi anh được.

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

CHƯƠNG 6

Trong suốt một tuần nay nó và Khắc Thiên không nói chuyện với nhau đến nửa câu. Một người vì lòng kiêu ngạo không muốn hạ mình xin lỗi người kia. Còn người kia lại rất rất muốn mở miệng xin lỗi nhưng lại sợ ai đó giận lâu hơn. Cuối cùng không ai nói với ai..

Hôm nay là ngày nó đi đến công ty Phàm Thị để đại diện công ty, nói thực thì ở đây không ai có thể so sánh được với nó. Đương nhiên rồi! nó không chỉ là thần đồng âm nhạc mà còn là ảnh hậu của làng giải trí hiện nay, ai dám bước ra nói giỏi hơn nó chứ. Nhưng nó thực không muốn đụng mặt cái tên “Anh trai” Phàm Thiên Hàn kia, vì anh ta mà Khắc Thiên và nó đang chiến tranh lạnh với nhau, nếu lần này công ty nó không được chọn thì nó cực kỳ kinh hỉ đó.

Bước vào đại sảnh của Phàm Thị, đập vào mắt cô là sự xa hoa đến khó chịu của khung cảnh nơi này, sàn nhà được lát bằng đá hoa cương trong suốt đến xuyên thấu, chiếc thảm đỏ sang trọng trải dài từ cầu thang đến cổng ra vào. Chưa kể đến những vật dụng xung quanh kia.. Nó thầm nghĩ hai chữ “Tôn kém” khi đặt chân vào đây

Thế lệ cuộc tuyển chọn nơi này cũng rất đơn giản, từng nghệ sĩ sẽ biểu diễn một tiết mục riêng của mình và một tình huống nhỏ do ban giám khảo đưa ra. Đặc biệt trong cuộc thi này là tổng tài “Phàm Thị” đích thân hạ cố để làm giám khảo cuộc thi. Ai cũng giật mình, tổng giám đốc của họ là ai chứ, là nam nhân vạn người mê, vạn người mến, cực phẩm của cực phẩm nhưng lại có tính tình độc tài, lạnh lùng ai đến gần đều bị ngạt thở bởi khí chất ngút trời, trước giờ luôn cao cao tại thượng vậy mà giờ lại quan tâm đến cuộc thi bé xiu này. Ai cũng đều không biết tổng tài của họ tính độc chiếm cũng thật cao , hẳn đề ra cuộc thi này cũng vì “Em gái” nhỏ của hắn thôi.

Nó cùng với quản lý riêng của mình đi đến chỗ thi. Hôm nay nó ăn bận khá đơn giản chỉ là chiếc đầm kiểu công chúa màu xanh dương, mái tóc tím xòa dài, trên đôi môi nhỏ mọng còn ngự trị một cục kẹo mút sản xuất riêng cho nó, nếu đã là fan của Any thì chắc chắn không thiếu các tấm ảnh nó ngậm chiếc kẹo mút này, mọi người đều nói nó là con nít nhưng không ai biết được chiếc kẹo này là rượu nguyên chất không có bất kì tạp chất nào trong đây. Xung quanh lập tức thu toàn bộ ánh mắt trên người cô. Tất cả bọn này đều là nghệ sĩ, có những người đã nổi tiếng, có những người chỉ mới nổi gần đây. Nó không biết ai hết, vì đơn giản công việc của nó rất nhiều và 3 cái tên kia cũng bám cô không buông làm sao có thể kết bạn. Ngược lại, bọn người này hình như biết rất rõ về nó. Đa số chạy lại phía nó nói cười vui vẻ như đã thân từ mấy kiếp trước vậy, số còn lại thì nói xì xào gì đó về nó. Nó không quan tâm lắm, trong cái giới này đa số đều là sông với cái bộ mặt thứ 2 của mình, bọn họ ai nấy đều vậy, nhưng nó không trách được bọn họ bởi vì chính nó cũng đang sống như vậy mà...

-Mời cô Như Tuyết của công ty MN-Sau tiếng nói lập tức có một cô gái thân hình bóng lửa bước lên, cô ta nghĩ đây biểu diễn thời trang sao, ăn mặc chỗ chỗ không, chỗ cần che thì lại không che, khuôn mặt cô ta có thể được gọi là dễ nhìn nếu không muốn nói là qá tệ, tán phẩn trên mặt cô ta có thể rải khắp sân nhà nó đấy

Xung quanh lập tức nổi lên tiếng xì xào

-Này, thấy không là Như Tuyết đó

-Cô ta tưởng mình đang ở hộp đêm sao mà ăn bận như vậy

-Nghe đồn cô ta vì ngủ với mấy vị tổng giám đốc mới có được ngày hôm nay.

-Thật sao? Nhìn cô ta vậy mà nghe nhi

Tiếng xì xào cũng lớn để tất cả mọi người ở đó đều nghe. Nó nhìn cô ta rồi cười khinh bỉ

Như Tuyết là một ca sĩ khá nổi, được mệnh danh “Nữ hoàng sandal”, bởi từ lúc cô ta có tên tuổi đến nay không biết bao nhiêu bài báo tởn mực viết về cuộc sống sa đọa của ả. Nào là thường xuyên ra vào hộp đêm không đăng hoàng, ngủ với hoàng loạt các ông chủ lớn...

-Mời cô-Tiếng của một vị trưởng lão. Lão khẽ nhủ mà với cách ăn mặc của cô gái trước mặt

Như Tuyết bước vào phòng thi, cô không rời mắt khỏi chiếc ghế chính giữa bàn ban giám khảo, một người đàn ông đang nhắm hờ mắt, làn da màu đồng rắn chắc, khí chất xung quanh anh làm cho cô rung mình một cái, thật khó thể bức người mà, mặc bộ vest đen tuyền về lịch lãm và có chút thư sinh, anh ta là Tổng giám đốc của Phạm Thị-nam nhân được bao nhiêu phụ nữ mơ ước đang ở trước mặt cô kia, quả thật còn hơn cả lời đồn. Nhất định phải làm cho người này gục ngã dưới chân cô.

Tiếng nhạc bắt đầu nổi lên. Là một bản nhạc nổi nhất của cô ta. Vừa nghe được tiếng nhạc hân mở đôi mắt sắc bén kia, một màu nâu lạnh lùng xẹt qua người cô gái trước mặt, đôi mắt lại nhắm dường thần

-Loại-Một câu phát ra đã định đoạt số phận một người

Tiếng nhạc dứt hẳn, cô à bất ngờ cô ta còn chưa kịp mở miệng hát mà, sao lại bị loại.

-Xin lỗi Tuyết tiểu thư, công ty MN không được chọn

-Sao chứ? Tôi chưa hát mà-Cô ta gào lên, nếu lần này không giúp được MN hợp tác với Phạm Thị cô sẽ bị mất không ít tiền mất.

-Thế loại nhạc của cô không hợp với điều công ty chúng tôi cần-Đùa sao! Phạm Thị đường đường là công ty xuyên quốc gia lớn nhất thế giới mà lại chấp nhận loại nhạc ở mấy cái quán bar dơ bẩn đó sao?

-Các người là không công bằng-Cứ điệu này thì à nghĩ giữ được MN đã khó huống chi là bắt lấy con rùa vàng-Phạm Thiên Hàn kia.

-Bảo vệ, đem cô ta ra ngoài đi-Cô thư ký vẩy tay lập tức có mấy người bảo vệ vào lôi cô ta ra

-Chủ tịch, chúng ta tiếp tục chứ?

Hắn không trả lời chỉ ừ đại một tiếng. Ánh mắt hắn nhìn về phía thư ký, cô ta lập tức hiểu chuyện bước lại gần hắn

-Xử lý-giọng nói không có chút lưu tình phát ra kèm theo nụ cười nhếch môi có thể đóng băng người nghe

-Vâng-Cô thư ký này là cánh tay đắc lực của hắn, đã theo hắn từ khi thành lập công ty nên đương nhiên hiểu hắn muốn gì

Mọi người ở ngoài nghe được à Như Tuyết đó bị loại khi chưa hát được một chữ thì bắt đầu lo sợ. Ai cũng biết Phạm Thiên Hàn à người vô cùng độc lãnh, tàn nhẫn và có lẽ cũng vô cùng khó chịu. Mọi người sợ rằng bước vào cánh cửa đó sẽ không thể “toàn vẹn” bước ra đâu.

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

CHƯƠNG 7

-Mời cô Any của PK-Đã tới lượt ảnh hậu của chúng ta rồi

Nó thông thả bước vào phòng thi, trên cái bàn dài là những vị sếp lớn và có cả...anh nữa. Đây là lần đầu tiên sau mười mấy năm, cô có thể nhìn thấy “Anh trai” gần như vậy. Anh vẫn như vậy, kiêu ngạo, lạnh lùng, và thần thái khiến người khác thờ không thông. Nhưng nó lại thích anh ở điểm này nhaa, dù cho có hàng ngàn người đàn ông tình nguyện quỳ dưới chân nó chỉ mong nó quay lại nhìn, nó không cần những thứ đó. Thứ mà nó muốn, anh có thể cho nhưng vì cái gì anh ích kỉ không cho nó...

Từ lúc nó bước vào phòng, anh đã mở mắt ra nhìn vào thân thể bé nhỏ đang bước đến gần anh. Nó không biết tự chăm sóc bản thân sao? Thân hình gầy gò làm anh thấy đau lòng không ngớt. Nhìn thấy cô càng ngày càng xinh đẹp, sắc sảo, rung động lòng người hắn hận không thể nuốt chửng nó vào bụng để nó làm của riêng anh, không ai có thể đánh.

Nó bắt đầu phần thi của mình là một ca khúc tiếng anh mang giai điệu buồn, đậm chất ballad “If you know my love”

If you know my love

I sacrificed all (em hy sinh tất cả)

Just hope you look at me (chỉ mong anh nhìn em)

I don't care about everthing (em không quan tâm mọi thứ xung quanh)

I don't care what any body says (em không quan tâm lời nói của mọi người)

But you didn't look at me forever (nhưng anh mãi mãi không nhìn về phía em)

Forever is so... (mãi mãi là vậy...)

I was so tired (em vô cùng mệt mỏi)

Tired love you (mệt mỏi vì yêu anh)

Tired trust you (mệt mỏi vì tin tưởng anh)

I also have my limits (em cũng có giới hạn của mình)

If I let go (nếu em buông tay)

Are you sad? (Anh sẽ buồn chứ?)

Tiếng hát trong trẻo, cao vút nhẹ nhàng như tiếng gió thổi vào tận tâm can người nghe. Một bài hát buồn nhưng hợp với tâm trạng của nó, có lẽ anh cũng nhận ra được bài hát này nó muốn hát cho anh, lần cuối cùng này nó muốn nhắn gửi với anh “Em buông nhé?”. Chắc anh cũng sẽ mảy may không quan tâm đâu, nhưng nó vẫn muốn nói.

Với anh bây giờ là tràn ngập lo lắng, nó muốn bỏ đi sao, muốn rời khỏi anh như 10 năm trước sao? Anh sẽ không bao giờ cho phép điều đó xảy ra, kể cả nó có là em gái của anh đi nữa.

3 vị ban giám khảo không ai dám mở miệng dù mới được thưởng thức một giọng hát, vị chủ tịch đáng kính kia còn chưa mở miệng ai nào dám lên tiếng trước

-Any, cô sao lại chọn bài hát này?-giọng nói nghiêm nghị vài phần nhẹ đi

-Không có lý do, chỉ là theo tâm trạng thôi-nó tỏ vẻ bất cần

-Tốt, tôi thích tâm trạng này của cô. Vậy giờ là tình huống: Một người con gái đang trong sự tuyệt vọng vì bị người mình yêu phản bội

Nó cười khẽ, không biết anh đang muốn gì đây. Bảo nó diễn lại chính cảm xúc mà anh đã tạo ra cho nó. Anh muốn gì đây? Lại muốn tổn thương nó lần nữa? Bây giờ đã khác trước, nó đang yêu Khắc Thiên, vì chuyện này mà Khắc Thiên giận nó và bây giờ nó muốn chứng minh cho anh thấy là anh đã sai khi nghi ngờ cảm xúc của nó.

-Tôi muốn một người phụ diễn-Nó đâu phải sắt đá đâu mà có thể tự diễn được

-Tôi sẽ làm bạn diễn của cô-Vị tổng giám đốc nào đó xung phong

-Được, anh vào vai người phụ bạc nha-Nó

Hai người nhìn nhau bằng ánh mắt không hề giống vai diễn của mình. Nó thì lạnh nhạt, lạnh lùng với hấn. Còn ngược lại tên kia thì ánh mắt màu nắng chiếu những tia sáng ấm áp vào nó. Không khí căn phòng vô cùng căng thẳng. Mấy vị ngồi trên bàn ban giám khảo đã đổ mồ hôi ướt cả áo, nếu chủ tịch diễn chung thì họ phải tính điểm sao đây?

Cuối cùng nhận thấy không khí có chút không đúng nó liền thay đổi ánh mắt, từ lạnh lùng thành yếu đuối, từ lạnh nhạt thành tuyệt vọng. Hấn nhìn nó thay đổi đến chóng mặt, tự hỏi với lòng không biết nó là đang diễn hay là thật tâm đối với hấn nữa.

Những người có mặt trong khán phòng không khỏi ngưỡng mộ cô gái nhỏ nhắn kia. Quả không hổ danh ảnh hậu! Diễn xuất thần, nếu người ngoài không biết đây là trong cuộc thi thì cứ tưởng nó đang là cô gái đau khổ vì tình thật đấy. Và “bạn diễn” của nó cũng không kém gì, hai người như có tập trước với nhau vậy.

Vừa kết thúc vai diễn, nó đã trở lại lạnh lùng nhìn hấn, làm hấn khá thất vọng nhưng không sao thời gian còn dài mà...

-Cô được chọn-Hấn nói ngay mà không nhưng những cuộc thi khác là phải họp bàn này nọ. Nhưng mà dù cho có họp bàn đi nữa thì ai dám đứng ra phản đối ý kiến của hấn chứ!

-Tôi về được rồi chứ- Chưa thấy ai như nó, mình trúng tuyển vào công ty mà không phải ai muốn cũng được vậy mà vừa thi xong đã muốn chạy về.

Đang bước ra phía cửa, một bàn tay to đã bao bọc lại cái bàn tay nhỏ nhắn trắng nõn của nó

-Khoan đã, em gái- Từ “em gái” hắn đã giảm âm lượng chỉ đủ 2 người nghe.

-Đừng nhận bừa như thế, Phạm tổng. Tôi không xứng đâu-Nó cười tươi nhìn hắn như thể hắn đang kể chuyện vui cho nó vậy, nhưng khó ai biết được nụ cười của nó kể từ 10 năm trước đã biến mất cùng với con người thật của nó rồi.

-Sao không xứng chứ? Chỉ vì em quá yêu tôi nên không thể chấp nhận 2 từ “Em gái” sao?-Hắn đáp lại nó với nụ cười đều

-Anh..vô sĩ-Nó không ngờ hắn có thể bình thản nói như vậy

-Người vô sĩ như vậy em cũng yêu sao?

-Anh hãy nhớ cho kĩ đây. Tôi Vương Thiên Nhi cực kỳ cực kỳ ghét anh-Nó hùng hồn tuyên bố với hắn rồi bước ra khỏi phòng.

Em ngày càng dễ thương chết mất, Thiên Nhi. Nhưng em gái thân yêu của hắn vừa nói gì nhỉ? À, nó nói ghét hắn, nhưng mà cũng chẳng sao cả, hắn yêu nó là được rồi.

Nếu họ không nhầm thì lúc này họ thấy Phạm Tổng cười, ôi trời cầu mong mọi chuyện đừng trật quỹ đạo của nó. Mà chủ tịch của họ có thể làm cho Any nổi tiếng thân thiện, hiền lành nổi giận như vậy thì chắc anh cũng có sức ảnh hưởng không nhỏ với nó.

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

CHƯƠNG 8

Từ ngày nó được chọn vào Phạm Thị thì lịch biểu diễn ngày càng dày đặc, lúc trước là kín lịch trong 1 tháng và sau đó nó có thời gian rảnh qua Pháp nhưng giờ lịch của nó nếu như không nói quá thì đã kéo dài đến năm sau, cả thời gian ăn ngủ của nó cũng khá hạn hẹp. Dù đã quá quen với công việc này nhưng nó cũng biết mệt chứ. Hắn ta là đang muốn trả thù nó sao? Phải là nó hận anh ta mới đúng chứ.

Khắc Thiên một tuần này không thấy nó về nhà thì lo lắng không nguôi. Rin cũng biết tâm luôn làm anh không biết nên hỏi ai đây. Thấy Henry bước vào anh liền hỏi

-Any vẫn chưa về sao?

-Tao còn không mặt được em ấy nữa đây. Rin nấy bữa nay phải đi theo lo cho Any nữa kia-Henry vừa ở công ty mới về

-Dương Hàn đâu?-Khắc Thiên

-Đi diễn rồi-Dù 4 người là thành viên chung nhóm nhưng làm việc khá tách rời, rất ít khi Black diễn chung

-Gọi cho Rin đi-Khắc Thiên thật sự tức điên được mà, sức khỏe của nó rất yếu dù cho nhiều việc nhưng lịch làm việc của nó cũng phải ít nhất mấy ngày nghỉ cho nó có thể đi chơi cho khoan khoái vì vậy nó rất ít khi ở trong nước.

-Gọi không được-Henry lắc đầu ngán ngẩm, nó có cả quản lí riêng vậy mà Rin vẫn đi theo chứng tỏ công việc của nó đã tăng gấp bội

-Chết tiệt-Khắc Thiên tức chết được mà..

Tại chỗ nó

-Any, em ổn không? Từ sáng đến nay em không có ăn sáng, tối qua cũng chỉ chợp mắt chưa tới 1 tiếng-Rin lo lắng, không phải cô muốn nó mệt mỏi như vậy tất cả tại cái tập đoàn Phạm Thị kia, nếu biết trước cô đã không khuyên nó đi dự thi

-Em ổn, mà mua dùm em ly cà phê đen nha-Nó đang ngồi nghỉ, suốt tuần này nó không về nhà vì phải đi diễn rất nhiều nơi, may là nó có mang theo thuốc nếu không cũng chẳng cầm cự được đến giờ

-Em chưa ăn sáng đấy, uống cà phê không tốt đâu, để chị mua cho em chút điểm tâm nha-Nhìn thái độ mệt mỏi của nó Rin lo lắng

-Không cần đâu, ăn thức ăn bên ngoài em không quen-Nói thật là nó rất rất kén ăn và bao tử nó cũng không được tốt nên lại càng ít ăn

-Được rồi, nhưng xong buổi chiều này là xong rồi, chị đưa em về nghỉ ngơi-

-Uh-Nó nhắm đôi mắt lại nghỉ ngơi, đây là phòng nghỉ riêng nên nó không sợ bị làm phiền. Nếu ai nhìn nó bây giờ thì chắc bắt cóc nó bỏ vô túi rồi, thật biết hút người mà. Mái tóc tím làm loạn trên đôi vai nhỏ trắng ngần, khuôn mặt hiện rõ vẻ mệt mỏi nhưng điều đó không giảm đi vẻ đẹp thần tiên kia mà còn làm cho vẻ đáng yêu, yếu đuối được bộc lộ toàn diện càng làm người ta muốn che chở, bảo vệ. Người nó dựa hẳn vào cái sofa đang ngồi, Khắc Thiên giận nó thật rồi! Từ trước đến giờ anh cùng nó như trứng mỏng, cho dù nó không nhìn anh một chút thôi thì anh đã cuống cuống chạy nấn nì nó. Vậy giờ thì sao? Không thấy nó 1 tuần anh cũng chẳng thèm gọi điện cho nó, hại nó lúc nào cũng chăm chăm vào chiếc điện thoại nhưng vẫn không có hồi âm.

Rất mệt mỏi cộng với việc mất ngủ nhiều ngày nên nó vừa nhắm mắt đã ngủ ngon, không có chú ý đến có một người con trai đang đứng trước cửa nhìn nó, lấy chiếc điện ra gọi cho ai đó

Reng Reng- là điện thoại của nó. Nó giật mình tỉnh dậy, nghĩ đây là của Khắc Thiên gọi liền lộ ra bộ mặt khấn trương cùng vui vẻ làm người đứng ngoài cửa nhũn mảy khó chịu

-Thiên, sao bây giờ anh mới gọi cho em-Nó vừa bắt máy đã nhin không được nói gấp gấp

-Là tôi-gọng nói trầm ấm nhưng làm người ta không rét mà run, sao cô còn nghe được giọng hẳn có chút tức giận? Cô có làm gì đâu chứ. Không thể nhầm lẫn cái khí thế lạnh lẽo này ngay cả trong giọng nói này là hẳn-Phạm Thiên Hàn

-Sao..Sao anh biết số tôi?-Nó ngạc nhiên, số nó rất ít người biết mà

-Hồ sơ của cô-Hắn nhẹ nhàng giải thích

-Gọi tôi làm gì? Xem tôi chết chưa hả?

-Không, chỉ muốn quan tâm em

-Quan tâm tôi? Để dành cho cô ta đi, tôi không cần-Nó nói lạnh băng

-Em đang quen Khắc Thiên?- Tính chiếm hữu của anh bắt đầu nổi lên rồi

-Phải-Nó tự tin đáp không một chút do dự

-Hình như tình cảm hai người không được tốt lắm nhì?-Hắn từ bên ngoài quan sát biểu cảm trên mặt cô. Hẳn thật sự ghen đấy! Khi thấy nó vui mừng, khấn trương như thế nào khi tưởng Khắc Thiên gọi đến.

-Chuyện của tôi không cần anh quan tâm-Nó sững người . Sao anh ta biết Khắc Thiên giận nó chứ

-Vậy là anh đoán đúng rồi sao?

-Nếu Phạm Tổng không có việc gì vậy tôi cúp máy đây-Nó cúp máy mà không cần người bên kia trả lời. Mới gặp lại anh ta đã có chuyện rồi, giờ nhìn mặt nó vô cùng hốc hác, đã gầy gò còn gầy hơn nữa.

Bên ngoài hắn cũng bước ra ngoài xe trở về công ty. Biểu hiện của nó dành cho Khắc Thiên làm anh cảm thấy sợ hãi, hành động đó, lời nói dịu dàng đó đã từng dành cho anh nhưng vì sao lúc đó anh không nhận ra. Nỗi lo sợ lấn áp lòng anh, anh sợ sẽ mất nó....

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

CHƯƠNG 9

Khắc Thiên ở nhà đang lo sốt vó lên thì nghe tiếng xe vào nhà. Vội bước ra xem là xe của nó. Cuối cùng cũng về. Nhưng sao chỉ có Rin bước ra?

-Any đang ngủ trên xe-Rin nhìn Khắc Thiên đứng trước là biết ngay ngồi từ nãy giờ để đợi Any về, Rin lâu rồi chưa thấy bộ mặt gấp gáp của cậu ta như vậy.

-Chị về phòng đi, để em đưa Any về phòng-Nói chuyện với Rin mà ánh mắt thì cứ dán chặt vào chiếc xe

-Uh, chị cũng đang mệt đây-Rin bước lên phòng mình

Khắc Thiên vừa lái chiếc xe Lomous màu đen, mở cửa sau. Là cả thế giới của anh đang nằm ngủ trong xe, không hiểu sao anh luôn không thể nào rời mắt khỏi người con gái này, anh không đủ tự tin để nó tự mình bước ra ngoài vì anh lo sợ nó sẽ đi về hướng khác không phải anh.

Nhẹ nhàng bế cô lên phòng. Lại gầy đi rồi, ôm nó cứ như ôm đứa trẻ 6 tuổi ấy, thật sự phải bồi bổ thêm rồi. Đường như không thoải mái trong giấc ngủ nó dựa vào khuôn ngực rắn chắc của anh, đáng vẻ như con mèo nhỏ tìm được cái chốn êm mà chui vào. Anh thầm cười, nếu bình thường có ai chạm vào nó là nó đã lập tức tỉnh giấc vậy mà hôm nay lại ngủ say như vậy, chắc là nó rất mệt.

Phòng của nó là phòng lớn nhất, được thiết kế chu đáo từ sân nhà cho đến tường phòng, dưới sàn được trải tấm thảm lông cừu mịn màng, trắng muốt đều tại nó có thói quen mang chân trần nên 3 người đàn ông kia liền đặt ngay tấm thảm này trải vào phòng nó, vì ai kêu nó là bảo bối tâm can của bọn họ làm chi.

Khắc Thiên đặt nó lên giường đắp chăn lại cho nó rồi bước ra khỏi căn phòng làm anh lưu luyến này, mùi hoa hồng nhẹ đã ám ảnh anh rồi.

Sáng hôm sau, nó mệt mỏi kinh khủng, chắc hôm qua làm việc nhiều quá nên thân thể mỏi nhừ. Nó khịt khịt cái mũi nhỏ xinh, mùi gì thơm vậy? Lần theo dấu vết mùi hương nó đã xác định được chỗ phát ra cái mùi quyến rũ ấy. Là ngay trên bàn làm việc của nó, cháo thịt băm. Không cần nghĩ nó cũng biết là ai làm bát cháo này, chỉ có một người hiểu nó thích ăn gì nhất thôi, chính là Khắc Thiên. Anh lúc nào cũng vậy ngoài lạnh trong nóng, nó cười hạnh phúc, ăn một muỗng cháo. Tuyệt vời! tay nghề Khắc Thiên càng ngày càng tiến bộ. Bên cạnh bát cháo là ly sữa và 3 viên thuốc. Nó uống nửa ly sữa và 3 viên thuốc kia, nó không quá ngạc nhiên khi thấy những viên thuốc này.

Nó bước xuống nhà đợi Rin đến, thì đã thấy Khắc Thiên ngồi trên ghế sofa trong phòng khách.

-Em ăn chưa?-Khắc Thiên dùng giọng nhỏ nhẹ nhất có thể

-Ăn rồi-Nó làm ra vẻ lạnh lùng

-Uống thuốc chưa?-Anh cũng đã quá quen với cái tính lạnh lùng của nó nên ko quá ngạc nhiên

-Rồi. Rin đâu?-Thật sự thì nó cũng đâu còn giận anh đâu. Nhưng phải để con trai chủ động chứ

-Đang trên đường đến. Mà em có gặp anh ta ko?-Khắc Thiên

-Có-Nó làm ra vẻ như không có gì nhưng Khắc Thiên có thể thấy trong đôi mắt xám khói mê người kia có một làn sóng dao động rất nhỏ, nhỏ đến nỗi chắc nó cũng không phát hiện ra đâu.

-Nếu anh ta đột ngột nói yêu em, em sẽ đồng ý?-Khắc Thiên

-Sẽ không-Nó trả lời chắc nịch

Tiếng kèn xe bên ngoài vang lên là Rin đến, nó bước ra ngoài

-Nhi, không được làm quá sức-Khắc Thiên nắm tay nó lại nói. Sự chân thành của nó trong câu nói lúc này làm anh nửa vui nửa lo. Liệu nó là đang thương hại anh hay thật sự yêu anh

-Uhm-Nó nhìn anh vài giây rồi trả lời nhẹ nhàng. Có lẽ nó nên cho mình và cho cả anh một cơ hội

Trên xe

-Hôm nay làm việc đến mấy giờ vậy, Rin-Nó dựa vào ghế sau lười biếng trả lời, may là lúc sáng có ăn cháo và uống thuốc nếu không nó sẽ không trụ nổi rồi. Nó không muốn hấn thấy nó trong bộ dạng yếu đuối, nhu nhược như ngày xưa.

-Có thể khoảng 6h tối

-Vậy là được về sớm nghỉ ngơi rồi

-À, Any..-Rin ấp úng nhìn nó

-Chuyện gì vậy Rin?

- giám đốc Phạm muốn em đến biệt thự để ăn tối

-Đến biệt thự của anh ta?-Nó có chút ngạc nhiên

-Uh

-Được rồi cứ nói là em sẽ đến-Nó thật muốn xem anh ta lại giờ trò gì đây

-Được, để chị thông báo-Rin cũng không ngờ nó sẽ nhận lời cứ tưởng nó sẽ nổi giận mà từ chối chứ.

Tòa nhà Phàm Thị

-Giám đốc, cô Any đã đồng ý –Cô thư ký cung kính nói lễ phép

-Được rồi, nhớ sai người đến biệt thự tôi dọn dẹp sạch sẽ, mời đầu bếp giỏi nhất nước đến làm bữa tối, chuẩn bị cả hoa hồng cho tôi.-Anh phân phó cho thư ký của mình. Nếu nó đã tạo cơ hội vậy sao anh không nắm bắt, đã không giữ được một lần rồi thì lần này phải nắm chặt trong tay.

-Vâng-Cô thư ký cũng không dám hỏi thêm bất cứ gì nữa. Lần đầu tiên cô thấy giám đốc nhẹ nhàng với phụ nữ như vậy, kể ra thì cô còn động lòng với nhan sắc kia thì sao giám đốc lại không ngã được chứ.

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

CHƯƠNG 10

Đứng trước căn biệt thự, nó sững sờ. Cả một khu nhà này đều bị hấn mua hết nên có thể nói cả con đường này đều thuộc quyền sở hữu của hấn. Căn biệt thự màu chủ đạo là màu trắng, theo phong cách hoàng gia Pháp thời xưa. Trước sân vườn là một khu vườn tím với hàng ngàn bông hoa tím đủ loại, có cả vòi phun nước, dọc theo đường đi là những tác phẩm điêu khắc của các nghệ nhân nổi tiếng. Nếu ai tinh mắt có thể thấy xung quanh biệt thự là các camera, bảo vệ an ninh. Nhưng những thứ xa hoa này nó không quan tâm, cái nó quan tâm là ngôi biệt thự này không phải của hấn mà là của...

-Chào đại tiểu thư trở về-Người hầu xếp hàng dài cung kính cuối đầu

Nó phát phát tay bảo mọi người đi xuống. Bọn họ còn biết gọi nó là “đại tiểu thư”, xem ra còn biết chủ nhân là ai, vậy sao hấn có thể ở trong ngôi nhà này.

-Em ngạc nhiên lắm sao?-Hấn từ trong bước ra, dường như là đã chờ rất lâu rồi.

-Sao anh ở đây?

-Đây là nhà anh, sao anh không được ở chứ-Hấn nhún vai như chuyện này là chuyện hiển nhiên vậy.

-Nhà anh?-Nó hỏi ngược lại. Từ khi nào anh ta được phép bước vào đây chứ, bỗng trong lòng nó có gì đó bất an

-Không được sao.

-Tất nhiên là không được. Kể cả sân vườn anh cũng không có tư cách vào-Nó nắm chặt bàn tay lại như muốn kìm nén cảm xúc. Tại sao đứng trước hấn nó luôn căng thẳng như vậy chứ?

-Vậy sao. Em có muốn biết tại sao biệt thự vốn là của Vương chủ tịch nay lại nằm trong tay tôi không?- Thiên Nhi, tôi muốn từ nay em phải là của tôi

-Anh.. Anh đã làm gì ba tôi hả?-Rất ít ai biết được nó thật sự là đại tiểu thư của nhà họ Vương vì chuyện nó theo ngành giải trí mà đã bỏ nhà đi.

Cả gia tộc chỉ có mình nó thôi nên lúc nào cũng được chiều chuộng, từ nhỏ có thể nói là nữ hoàng muốn gì được đó. Ba mẹ, ông bà nội vô cùng thương nó nhưng đột nhiên mẹ qua đời khi nó 6 tuổi, cái tuổi không biết thế nào là mất đi người thân của mình. Kể từ đó ba bắt đầu đi công tác, đi làm từ sáng đến tối có khi 1 tuần không về nhà, cho dù có về cũng không nói chuyện gì tới nó, lúc đó còn nhỏ nên nó cứ nghĩ ba buồn vì sự ra đi của mẹ nhưng càng lớn lên nó mới biết được một sự thật rằng ba không yêu cái gia đình này, mẹ mất cũng vì ba đi.. ngoại tình, mà lại là người dì từ nhỏ nuôi dưỡng nó, yêu thương nó như con ruột. Nực cười lắm đúng không, cái cảm giác phản bội không ngờ lại đau như vậy. Ông bà nội thì ra cũng biết từ trước nhưng lại làm ngơ cho đến khi đi ta có đứa con kia thì lại tức giận đuổi đi, từ trước không ngăn cản lại đợi đến khi “gạo nấu thành cơm” thì đã quá muộn. Đi ta bỏ đi không mang theo bất cứ thứ gì cũng như không đòi hỏi gì. Ba cũng không lên tiếng phản đối

Tính tình nó cũng thay đổi, vui đầu vào học như điên, đến nỗi nằm bệnh viện cả tuần vì kiệt sức, ông bà nội ra sức khuyên nó nhưng nó vẫn không nghe. Nó muốn quên đi cái cảm giác này, cảm giác mất đi cái từng thuộc về mình. Anh đến với nó như một điều ông trời cho nó một hy vọng cuối cùng, nhưng rồi hy vọng ấy cũng biến mất..

-Yên tâm, tôi không làm gì ông ta đâu...chỉ là lấy từ ông ta thứ mà tôi cần được nhận

-Trong nhà này còn gì để anh lấy sao?-Nó cười khinh khinh, thật sự thì căn nhà này không còn gì cả, tình cảm không còn, hơi ấm gia đình không còn, kể cả anh cũng không còn.

-Thứ tôi muốn chỉ có một...là em-Hắn nhìn thẳng vào nó, gương mặt khắc sâu trong trái tim hắn

-Nếu tôi từ chối thì sao?-Hắn là con người độc tàn, hắn thích gì thì không ai có lấy được.

-Vương gia cũng là một gia tộc lớn, tôi còn đang tính mở rộng Phàm Thị đây, xem ra đã có vốn rồi-Nếu muốn lấy Vương thị thì hắn đã lấy từ lâu nhưng hắn lại đợi đến giây phút này, cô nhóc này luôn có điểm yếu để anh thấy được.

-Anh hăm dọa tôi?

-Tôi nào dám, đại tiểu thư

-Anh muốn gì?-Dù hận ba nhưng ông ấy vẫn là người thân của nó

-Tôi đã nói rồi, tôi muốn em!

-Được, cứ theo ý anh

-Anh biết mà, em vẫn còn yêu anh đúng không? Anh đã chuẩn bị cả rồi- Hắn đưa nó vào nhà bếp

Xung quanh nhà bếp là ánh đèn vàng mờ nhạt tạo nên không khí huyền ảo, bó hoa hồng to đặt ngay trên chiếc bàn ăn, thức ăn đầy gần một chiếc bàn dài 2m. Có lẽ hắn biết nó sẽ đồng ý nên đã chuẩn bị, nó cười khẽ.

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

CHƯƠNG 11

-Không hợp khẩu vị sao?-Hắn đã dặn đầu bếp nổi tiếng nhất nấu những món mà nó thích, nhìn nó càng ngày càng gầy, hắn có chút xót .

-Ba tôi đâu-Nó chẳng thèm để ý đến ánh mắt quan tâm của hắn mà nhẹ nhàng nói. Mặc dù ba nó đã gây không ít tổn thương cho nó và mẹ nhưng dù sao đó cũng là người thân của nó

-Đây là món cá hồi mà em rất thích này-Hắn vẫn tỏ ra bình tĩnh gấp miếng cá vào chén nó

-Ba tôi đâu-Nó gần giọng. Hắn là đang thử thách tính nhẫn nại của nó sao?

-Chỉ cần em ngoan ngoãn thì tôi bảo đảm ông ta không mất một cọng tóc nào-Hắn bây giờ vẫn không thể xác định được hắn đối với nó rốt cuộc là loại tình cảm gì. Nhưng hắn muốn nó phải ở bên cạnh hắn.

-Được-Nó không biết hắn muốn gì nhưng giờ phải nghe theo lời hắn trước đã.

-Được rồi, vậy từ giờ đây là nhà của em-Hắn dường như không quá ngạc nhiên với thái độ thờ ơ của nó

-Anh xem tôi là gì?-Nó thấy bình tĩnh đến lạ thường. Nếu là ngày xưa khi nhắc đến câu hỏi này nó sẽ rất lo sợ nghe câu trả lời nhưng giờ thì cảm giác ấy đã không còn nữa.

-Điều ấy không quan trọng. Chỉ cần biết anh sẽ là người bảo vệ em dù cho có chuyện gì xảy ra-Hắn nói giọng chắc nịch

-Anh muốn chơi trò gia đình chứ gì? Tôi chơi với anh-Nó cười lạnh, sao nó lại hy vọng về câu trả lời của anh thế chứ.

-Không phải em bắt đầu trò chơi này trước sao?

-Phải, nhưng anh đâu bao giờ muốn tham gia trò chơi này

-Vậy từ giờ chúng ta sẽ bắt đầu lại, được không?

-Được thôi-Nó trả lời như đó là một chuyện hiển nhiên vậy

Sau khi ăn xong nó đi dạo quanh biệt thự, vẫn là những hình ảnh ám ảnh nó từ hồi ấu thơ, ngày đó nó có một gia đình hạnh phúc mà mọi người hằng mong ước nhưng rồi ông trời cũng cướp đi tất cả, gia đình, hai từ này đối với nó bây giờ là một thứ vô cùng xa xỉ.

-Đại tiểu thư-Một bà lão đứng trước mặt nó cung kính

-Thím Trần-Thím Trần là quản gia của nhà nó đã hơn 30 năm, là người nuôi nó từ lúc nhỏ nên nó xem bà như người mẹ thứ 2 của mình.

-Tiểu thư, có phải người thật không?-Bà chứng kiến nó từ lúc sinh ra đến lớn vì phu nhân sức khỏe kém nên tiểu thư được bà chăm sóc từng li từng tí, nhìn tiểu thư lớn lên từng ngày thì tình cảm dành cho tiểu thư đã như 1 người mẹ đối với con mình.

-Thím Trần, là con đây-Nó cũng rất vui mừng hi gặp lại bà, có thể nói số lần gặp mặt bà còn nhiều hơn mẹ ruột của nó nữa.

-Tiểu thư, người ở đâu suốt mấy năm trời, làm cho bà già này lo lắng vô cùng-Nói đến đây mắt bà rơm rớm

-Con xin lỗi-Nó cúi đầu xuống tỏ vẻ hối lỗi

-Lão gia và lão phu nhân rất lo cho tiểu thư- Nhìn thấy tiểu thư lớn lên đã trở thành một mỹ nhân xinh đẹp động lòng người, bà cũng rất vui. Nhưng sao bà không nhìn thấy nụ cười hồn nhiên cùng ánh mắt trong sáng năm xưa.

-Con biết, ngày mai con sẽ về thăm ông bà nội-Nó cười nhìn bà, một nụ cười chân thật khó thấy được từ nó.

-Tiểu thư còn ông chủ..

-Thím Trần, công việc của bà rất nhàn rồi sao?-Hắn cắt ngang lời bà, nếu để nó biết thì sẽ ra sao chứ?

-Tiểu thư, người nhớ bảo trọng-Bà xoay người đi vào biệt thự, không nói lời nào nữa

-Anh muốn giấu tôi đến bao giờ- Thật ra nó đã cho người điều tra tin tức của ba nhưng là vẫn trở về con số 0

-Đến khi em toàn tâm toàn ý bên cạnh tôi-Dù cho phải sử dụng thủ đoạn gì hắn cũng phải có được nó.

-Toàn tâm toàn ý? Anh nghĩ tôi vẫn là một con ngốc năm xưa đứng chờ anh quay đầu lại nhìn sao? Phạm Thiên Hàn, anh đừng vọng tưởng nữa.

-Anh sẽ không từ bất kì thủ đoạn nào để có được em đâu, Tiểu Nhi-Anh ghé sát vào tai nó nói nhỏ

-Tôi sẽ chờ-Nó nói giọng không cảm xúc

Hắn đã nói là làm. Đồ đạc của nó được chuyển về biệt thự của hắn

-Phòng tôi?

-Vẫn không thay đổi-Hắn cười nhìn nó, nụ cười này đặc biệt chỉ dành cho nó thôi

Nó bước lên tầng 2, đi vào căn phòng cuối hành lang. Mọi thứ vẫn như cũ, căn phòng không có ai ở mười mấy năm nhưng vẫn không có một hạt bụi nào chứng tỏ ba nó đã cho người dọn dẹp hằng ngày.

Căn phòng rộng hơn căn phòng của nó ở Black một chút, màu chủ đạo là trắng và tím, sàn nhà cũng được trải thảm lông cừu trắng muốt, chiếc giường kingsize màu tím nhạt trên giường có tới 4 con gối bông to bằng người, phía trong góc là một cái bàn làm việc và tủ sách khá to.

Nó nhìn quanh phòng, rồi ánh mắt dừng lại trên cái khung hình đặt ở đầu giường. Trong hình có 4 người đang cười vô cùng hạnh phúc, 2 đứa trẻ khoảng 4-5 tuổi vô cùng dễ thương, 1 trai 1 gái. Bé gái được một người phụ nữ trung niên nhưng vẫn rất xinh đẹp bông trên tay, bé trai đứng bên cạnh cùng người đàn ông rất nghiêm nghị. Là ảnh gia đình nó, có ba, có mẹ, có nó và có cả hắn nữa, 4 người cùng nhau cười hạnh phúc như 1 gia đình thực sự. Nhưng bây giờ thì sao chứ? Chỉ có nó là ảo tưởng rằng gia đình này luôn tồn tại thôi thật sự chỉ là để che mắt thiên hạ, đâu ai biết nó đã không phải là gia đình từ lâu rồi.

Nó bước tới cầm tấm ảnh một hồi lâu rồi bỏ vào ngăn tủ khóa lại.

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Biệt thự Black

Henry dậy rất sớm, cậu bước xuống nhà thì hốt hoảng. Một vật thể to bự đang gât gà cái đầu, đặc biệt cái vật thể này mặc đồ của Khắc Thiên, còn cả mái tóc màu nâu nữa. Đừng nói là cái “con” to bự này là Khắc Thiên nha? Hoàng tử lạnh lùng, ánh mắt lạnh đây ư? Nếu fan mà thấy được cảnh này chắc chắn không còn gì gọi là hình tượng nữa rồi. Đôi mắt xung xung còn có quầng thâm đen nữa, mái tóc rối tinh rối mù lên, quần áo thì xộc xệch nói chung bây giờ chẳng khác gì thằng đang buồn tình.

Henry nhẹ nhàng bước tới gần, khều khều vào người anh. Không tin được người lạnh lùng, luôn bình tĩnh trong mọi trường hợp như anh mà cũng có lúc thế thảm này.

-Khắc Thiên-Henry nghĩ chắc lại vì chuyện của Any mới làm cho Khắc Thiên hằng ngày lạnh lùng mà bây giờ tàn tạ như vậy

-Thiên Nhi, em về sao?-Khắc Thiên đang trông tình trạng mê mẩn mà lại ngồi bật dậy

-Không là tao, Henry-Anh đoán không sai mà. Nhưng sao hôm qua đến giờ không thấy Any?

Khắc Thiên đưa đôi mắt thất vọng nhìn anh. Hôm qua anh đã đi kiếm khắp nơi cũng không tìm thấy cô điện thoại cũng không gọi được, rồi lại quay về nhà vì sợ cô về tới nhà sẽ không thấy anh. Lần đầu tiên Any không nói lời nào mà biến mất như vậy, anh rất sợ, cái cảm giác 8 năm trước lại ùa về, cảm giác này anh không muốn nó xuất hiện, anh sợ.

-Any mất tích rồi-Khắc Thiên thờ dài, ảo não nói.

-Cái gì chứ?-Henry hốt hoảng

-Từ hôm qua đã không thấy về nhà, không liên lạc được-Khắc Thiên

-Rin biết chưa?-Henry

Khắc Thiên lắc đầu

-Haizz, mày lên phòng nghỉ đi để tao tìm em ấy cho

Khắc Thiên lại lắc đầu

-Mày muốn để cái bộ dạng tàn tạ này mà gặp Any?

Khắc Thiên không trả lời, chỉ lặng lẽ lên phòng. Đúng là cứng đầu

Mấy phút sau, Dương Hàn cũng xuống nhà

-Sao không thấy Khắc Thiên?-Bình thường Khắc Thiên luôn là người dậy sớm nhất mà

-Mới lên phòng nghỉ

-Hôm qua nó không ngủ sao?

-Nó ngồi chờ Any suốt đêm tao mới kêu nó đi ngủ đó-Henry vừa gọi điện cho Any vừa nói

-Any đi đâu?

-Mất tích

-Sao?-Bây giờ lần ngạc nhiên thứ 2 trong biệt thự

-Bình tĩnh, tao đang tìm đây. Bảo đảm không phải bắt cóc

-Tại sao?

-Thứ nhất nếu bắt cóc sẽ gọi điện đòi tiền chuộc. Thứ hai với sự nổi tiếng của Any thì chắc chắn không thể bắt cóc lộ liễu mà ngày hôm qua chính Rin đưa Any đi diễn nên bắt cóc là không thể xảy ra. Thứ ba là đồ đạc của Any không thấy đâu nữa.-Henry phân tích

-Vậy Any đi đâu?-Dương Hàn

-Đợi Rin đến rồi hỏi

Sau khi đã an tâm là nó không bị nguy hiểm thì hai người mới bắt đầu ăn sáng. Sau một lúc Rin cũng đến

-Good morning-Tiếng Rin từ ngoài cổng vang vọng vào

-Rin, Any đi đâu?-Henry

-Không phải Any ở nhà sao?-Rin ngạc nhiên hỏi lại

-Không có. Hôm qua nơi cuối cùng chị đưa Any đi là ở đâu

-Biệt thự Phạm Tổng-Rin nói tỉnh quoe

-RIN, chị nói thật?-Duong Hàn hỏi lại

Rin gật gật đầu

-Vậy từ suốt đêm qua Any ở cùng với cái tên Phạm tổng kia-Henry nói

-Any không bao giờ chấp nhận đâu, chắc chắn là bị ép buộc-Duong Hàn bổ sung thêm

Đang lúc hai chàng muốn phóng ngay đến cái biệt thự của tên Phạm Thiên Hàn kia thì tin tức nóng trên tv làm cho hai chàng hoàn toàn tuyệt vọng.

“TỔNG GIÁM ĐỐC TẬP ĐOÀN PHẠM THỊ ĐANG HẸN HÒ CÙNG ẢNH HẬU-ANY”

Phía bên dưới là hàng loạt tấm ảnh Any bước vào biệt thự của hấn và hình ảnh sáng nay hấn đưa Any đi vào công ty nữa.

-Rin, cái này là sao hả-Khắc Thiên từ đầu đằng đằng sát khí, giọng nói không có tí nhiệt độ nào

-Khắc Thiên, bình tĩnh đi, chắc lại là tin lá cái thôi mà-Rin rùng mình, giọng nói nhỏ lại.

-Những tấm hình đó là sao?-Thật sự anh đã quá sai lầm khi thuyết phục nó vào Phạm Thị.

-Chắc... không như em nghĩ đâu-Ai trong nhà mà không biết Khắc Thiên quan tâm đến Any thế nào chứ, có thể tình cảm ấy đã không phải tình cảm anh em bình thường rồi.

Khắc Thiên không nói gì nữa, chạy ra ngoài lao lên xe phóng đi, cả 2 người kia cũng leo lên xe phóng đi

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

CHƯƠNG 13

Hiện tại trước cổng công ty giải trí PK vô cùng nhộn nhịp, nào là nhà báo, fan, phóng viên. Chính giữa là 2 con người nổi bật, nam thì hàn khí xung quanh nhưng vẫn giữ được khí chất vương giả vốn có, nữ thì như thần tiên bay xuống hoàn mỹ từng milimet. Cả hai đứng chung với tạo ra một không khí vô cùng đặc biệt nó khiến người ta ngạt thở nhưng cũng thể rời mắt đi, mà cả hai khí chất khác nhau cùng hòa vào chung thì nó ấn ý đến lạ thường.

-Any, có phải cô đang hẹn hò cùng Phạm tổng không?

-Phạm tổng, xin anh hãy nói đôi lời về quan hệ của hai người

-Any..

-Any..

-Xin lỗi mọi người, về quan hệ của chúng tôi thì không có gì cả. Chỉ là công ty của Phạm tổng đây đã kí hợp đồng với PK, nên với trách nhiệm đại diện của PK thì tôi đến gặp Phạm tổng để kí hợp đồng, ngoài ra giữa chúng tôi không hề có bất kì mối quan hệ nào trên mức đối tác cả.-Vừa trả lời xong thì cô cảm nhận được ánh mắt như đốt lửa kẻ bên đang nhìn mình. Anh ta giận sao? Mình có nói gì sao đâu chứ

-Vậy xin hỏi tin đồn cô và Khắc Thiên đang quen nhau có phải không ạ

-Chuyện này...-Chưa nói dứt câu thì một giọng nam lạnh lùng lên tiếng cắt đứt

-Phải, tôi và Any đang hẹn hò-Một bóng dáng cao lớn đi đến bên cạnh nó, kéo nó ra khỏi vòng tay của hân

Đám người kia như bắt được vàng, liên tục nháo nhào về phía nó và Khắc Thiên

-Khắc Thiên, quan hệ này đã bắt đầu bao lâu rồi?

-Xin lỗi, chuyện này tôi sẽ mở hộp báo-Nếu bây giờ anh không công bố chủ quyền thì sẽ có người mơ mộng báo bối của anh mất.

Mấy người bảo vệ mở đường cho 3 người bước vào công ty.Thật sự là chấn động lớn mà! Cả ánh đế cùng ảnh hậu quen nhau, chắc chắn chưa đến nửa ngày tin tức này sẽ có đầy trên các phương tiện truyền thông. Mấy fan nữ lẫn fan nam có thể sẽ rất suy sụp đây, mẫu người lí tưởng của mình đã có người yêu rồi thì lấy gì cho họ mơ ước đây. Nhưng người suy sụp nhất chắc chắn là.. hân rồi

Tại phòng hóa trang của Black,

-Anh có biết mình đã nói gì không hả?-Nó vừa vào cửa đã lớn tiếng với Khắc Thiên, gạt phắt tay Khắc Thiên ra

-Anh biết chứ-Khắc Thiên tỏ vẻ đây là chuyện hiển nhiên

-Chúng ta đã nói là sẽ không công khai mà

-Trước đó là vậy, bây giờ thì khác

-Nhưng em không muốn

-Không muốn? Vậy chúng ta cứ lén lút như thế?-lừa ghen trong lòng Khắc Thiên đã bùng nổ

-Em không có ý đó

-Vậy ý em là gì? Là vì sự xuất hiện của anh ta chứ gì?-Khắc Thiên

-Anh...đừng có suy bụng ta ra bụng người-Nó không ngờ anh lại có thể nghi ngờ nó như vậy, có lẽ nó đã sai khi tin rằng tình yêu của cả 2 có thể lấn áp mọi chuyện trong quá khứ

-Anh nói không đúng sao chứ? Em tưởng anh không biết sao, em vì anh ta mà nhượng lại quyền thừa kế làm cho ba em tức giận mà phát bệnh, lúc ấy em vẫn còn đang ở bên cạnh hân ta đó-Hôm nay là lần đầu tiên Khắc Thiên tức giận như vậy, trên đời chỉ có người con gái trước mặt mới làm anh có thể thể hiện cảm xúc ra bên ngoài như thế.

-Anh...anh vừa nói gì chứ?-Anh đang nói cái gì vậy? Cái gì nhượng quyền thừa kế rồi ba phát bệnh là sao chứ? Tại sao cô không biết gì hết vậy

-Em đừng nói rằng em không biết-Khắc Thiên

-Em không biết

Trong lòng Khắc Thiên đột nhiên nổi một trận bão tố, nó không hay biết gì hết sao? Chuyện năm đó mặc dù anh không chứng kiến nhưng toàn bộ người trong Vương Thị đều biết, vào lúc ấy chủ tịch đột nhiên mất tích, chức vụ cùng toàn bộ tài sản ông không giao lại cho cô con gái ruột của mình mà lại chuyển nhượng tất cả cho con trai nuôi là Phàm Thiên Hân, kể cả cô tiểu thư kia cũng biến mất từ lúc đó. Đến bây giờ đây vẫn là chuyện chưa ai biết, trừ những người trong Vương Thị

-Anh có chuyện gì giấu em sao?-Nó

-Không có

-Khắc Thiên, đây là lần đầu tiên anh gạt em

-Anh không có

-Em thật sự không muốn chúng ta vì chuyện này mà bất hòa

-Em không tin anh?-Thật sự đây là lần đầu tiên anh gạt nó. Tại sao từ lúc hân ta xuất hiện thì bao chuyện đã xảy ra

-Chính anh mới là người không tin...-Đột nhiên cơn đau ở bụng truyền đến dữ dội, mồ hôi đã chảy dài trên khuôn mặt trắng nõn của nó. Gương mặt bỗng chột tái đi

-Nhi, bệnh của em lại tái phát sao?-Khắc Thiên mau chóng chạy tới bên nó. Sao anh lại quên rằng mỗi khi căng thẳng hay tức giận quá độ, thì bệnh của nó lại tái phát chứ. Chỉ tại sự ghen tuông của anh mà ra

-Không cần-Nó gạt phắt tay Khắc Thiên ra, cơn đau ngày càng dữ dội, đôi mày lá liễu đã nhíu lại, đôi môi đỏ mọng bây giờ đã không còn giọt máu nào.

Đột nhiên có một vòng tay nhấc bông nó lên. Một vòng tay vừa ấm áp vừa quen thuộc bao bọc quanh người nó, chắc có lẽ vì con đau mà mắt nó mờ dần, ý thức cũng bắt đầu mơ hồ nhưng nó vẫn cảm nhận được sự ấm áp từ người kia, một thứ gì đó len lỏi vào tim nó, vô cùng dễ chịu

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

CHƯƠNG 14

Tại bệnh viện

-Bác sĩ, cô ấy sao rồi-Hắn là người đầu tiên bước đến khi thấy bác sĩ bước ra

-Không sao, tình trạng hiện giờ đã ổn định nhưng hôm qua cô ấy đã ăn những gì?

-Cá hồi, tôm, thịt bò và bào ngư-Hắn trả lời từ tốn

-Anh để cô ấy ăn hết những món đó sao?-Chưa để bác sĩ mở miệng Khắc Thiên đã lớn giọng nói

-Có vấn đề sao?Hắn hỏi lại

-Cậu là bạn trai cô ấy mà không biết bạn gái mình không ăn được những thức ăn khó tiêu và phải hạn chế, không được ăn quá nhiều hay sao-Bác sĩ nói giọng hơi trách móc

-Cô ấy bị bệnh sao?-Hắn ngạc nhiên cực độ. Thật ra trong mấy năm xa hắn, đã xảy ra chuyện gì với nó chứ

-Dạ dạ của cô ấy bị tổn thương nghiêm trọng. ...

-Cảm ơn bác sĩ-Chưa để bác sĩ nói hết câu, Khắc Thiên đã lên tiếng. Nếu hắn biết hết mọi chuyện thì sao? Có thể anh sẽ mất nó vĩnh viễn

-Cô ấy đã từng xảy ra chuyện gì?-Hắn không nói vòng vo mà đi thẳng vào vấn đề

-Nếu anh muốn biết thì tự mình hỏi Any đi-Khắc Thiên

-Anh biết chắc cô ấy sẽ không nói mà-Hắn lạnh nhạt nói.

-Nếu cô ấy không muốn nói thì tôi cũng sẽ không nói-Anh mắt anh nhìn thẳng hắn, không chút sợ sệt

Hắn cũng không nói gì nữa mà bước ra khỏi bệnh viện. Hắn muốn biết chuyện gì mà không được chứ, có điều hắn luôn cảm thấy chuyện mấy năm trước không được bình thường lắm. Lần này phải tìm hiểu kỹ càng mới được.

Tại phòng bệnh của nó, Khắc Thiên đã ngồi cạnh nó suốt 4 tiếng rồi.

-Nhi, em sẽ không bao giờ bỏ rơi anh, có phải không?-Bàn tay Khắc Thiên nắm chặt bàn tay nhỏ của nó.

Dù biết rằng nó sẽ không nghe nhưng anh vẫn nói, nếu như nó tỉnh dậy anh sẽ không có can đảm để mở lời. Vì sao ư? Có lẽ vì anh sợ, anh rất sợ, sợ phải nghe câu trả lời của nó. Lúc nó ngất xỉu, nhìn thấy nó nằm trong vòng tay của hắn, thấy ánh mắt lo lắng, sợ hãi của hắn nhìn nó, anh vô cùng khó chịu, rồi khi đứng trước phòng cấp cứu, thấy anh ta giận dữ, quát mắng các bác sĩ ở đó, anh lại không thể bước tới giành lại nó. Anh không có can đảm, vậy để anh nhút nhát một lần này thôi, chỉ một lần này thôi. .

-Thiên. . . giọng nói nhỏ nhẹ mềm mại đánh thức Khắc Thiên đang lạc trong suy nghĩ của mình

-Any, em tỉnh rồi sao? Có còn đau không?-Khắc Thiên nhẹ nhàng hỏi

-Không đau nữa. Lúc nãy anh đưa em vào đây sao?

-Em nghĩ là ai khác sao?-Any, anh sắp trở thành tội đồ vì em rồi

-Anh xin lỗi vì lúc này..

-Không sao

-Nhưng anh..

-Em muốn nghỉ ngơi-Nói rồi nó xoay lưng về phía anh

Khắc Thiên biết lúc này nó sẽ không thể đối mặt với anh vậy anh sẽ để cho nó có thời gian suy nghĩ và anh cũng vậy.

Tại phòng chủ tịch Phạm Thị

-Điều tra cho tôi về người tên Khắc Thiên- giọng nói không chút nhiệt độ nào của hân vang lên

-Vâng, thưa chủ nhân-Một người áo đen cung kính quỳ xuống trước mặt hân

-Còn nữa, phải một số ám vệ giỏi nhất bảo vệ đại tiểu thư-

-Vâng-Nói xong, thoát một cái người áo đen kia đã biến mất không một tiếng động

Mọi người trên hắc đạo đều biết hân là ông hoàng kinh tế-nắm giữ toàn bộ nền kinh tế toàn cầu, chỉ cần một lời nói cũng đủ giết chết không biết bao nhiêu gia đình. Thật ra Phạm Thị không chỉ đơn giản là tập đoàn bình thường mà đằng sau là một tổ chức ngầm chuyên buôn bán vũ khí, rửa tiền... , tổ chức này có tên là Hắc Long. Mà trên hắc đạo đây được coi là tổ chức có thế lực nhất, mặc dù bang chủ của Hắc Long chưa bao giờ ra mặt nhưng ai mà không biết một lần bang chủ Hắc Long xuất hiện thì nơi đó sẽ trở thành “biển máu”, không một ai có thể thoát khỏi. Trên danh nghĩa thì Hắc Long do Gi và Chín lãnh đạo, đây là 2 trụ thủ đắc lực nhất của hân và võ công cũng như độ tàn nhẫn thì chỉ thua hân một bậc thôi.

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

CHƯƠNG 15

Nó đã nằm nghỉ ở đây được 3 ngày rồi, và tất nhiên là tin nó nằm viện được giữ bí mật tuyệt đối, nếu không thì cái bệnh viện này đã bị bao vây từ lâu rồi. 3 ngày nay, hân lúc nào cũng túc trực bên cạnh nó, một ngày ít nhất hân xuất hiện trong phòng bệnh không dưới 8 lần. Đuổi đi thì hân lại lấy lý do là bây giờ nó đã là người của công ty hân vì vậy hân thân là chủ tịch phải có trách nhiệm thăm hỏi nhân viên của mình. Nếu hân tử tế như vậy thì không biết 1 ngày có bao nhiêu nhân viên xin nghỉ bệnh đây.

Nó đang lười biếng dựa vào thành giường đọc sách, có ai nói nó là một người rất thích đọc sách không. Mà những cuốn sách nó đọc có khi toàn là tiếng nước ngoài, tiếng anh cũng có, tiếng Pháp, tiếng trung, tiếng hàn, tiếng Nga nữa.

Đây là điều cả fan ruột của nó cũng không biết, chỉ biết rằng nó thích đọc sách chứ không biết nó thông thạo 6 thứ tiếng khác nhau đâu. Những lần đi lưu diễn ở các nước, nó lúc nào cũng nói chuyện vô cùng thân thiện với các ca sĩ bản xứ còn lưu loát giao lưu với fan quốc tế nữa, vì vậy fan của nó có thể nói là đã vượt qua con số hàng triệu rồi.

-Any, em khỏe chưa-Chị Rin bước vào với phần cháo trong tay

-Em khỏe rồi, cho em xuất viện đi-Nó nhỏ giọng năn nỉ. Ngày nào cũng bắt nó ăn cháo, ngán muốn chết rồi!!!

-Chưa được, bác sĩ nói em còn phải được theo dõi-Rin cương quyết

-Chẳng phải còn rất nhiều show sao?-Sao lúc đi làm thì thấy mệt mà bây giờ được nghỉ thì lại chán vậy.

-Yên tâm, chị hủy hết rồi. Lịch của em bây giờ trống trong 1 tháng tới

-1 tháng sao??-Chẳng lẽ nó phải nằm ăn rồi ngủ suốt 1 tháng

-Uh, chủ tịch cũng đã đồng ý cho em nghỉ phép rồi

-Em muốn về nhà-Nó lại bắt đầu giờ trò nũng nịu rồi

-Không được-Rin làm nger nó đi

-Rin yêu dấu ơi, em thương chị nhất mà!!-Nó lay lay cánh tay của Rin, đôi môi trẻ ra nhìn như em bé đang đòi kẹo ậy.

-Không là không

-Rin, rin, rin...

Rin cố lơ nó đi

-Rin...

-Được rồi, được rồi. Để chị đi nói với bác sĩ Rin dành đầu hàng trước cô nhóc cứng đầu như nó

-Yeah!! Rin là số một

-Nịnh quá cô ơi!!-Rin nhéo yêu vào đôi má nó

-Thật mà, Rin là số một trong lòng em

-Thôi, ăn hết cháo đi. Để chị đi nói chuyện với bác sĩ Rin bước ra khỏi phòng

-Vâng-Nó khi nghe tin sắp xuất viện thì tinh thần phần chấn hẫng lên, cầm bát cháo ăn lấy ăn để. Lúc này ai còn than là ngán quá vậy trời.

Ăn hết bát cháo, thì đột nhiên nó nhớ ra cuộc thi tuyển vào khu A do nó làm giám khảo đã sắp đến ngày thi rồi. Nó lại bất chợt nghĩ đến cậu bé đó, một cậu bé hồn nhiên, ngây thơ với đôi mắt to tròn long lanh. Không biết sao, cậu bé đó luôn có một sức hút khiến nó phải chú ý đến. Nhưng nó đâu biết được rằng từ cậu bé đó mà nó có thể mở ra cánh cửa quá khứ, và biết rõ về những chuyện mà nó chưa hề nghĩ đến.

-Em ăn hết rồi à-Rin quay lại thì thấy nó đang bàn thần

-Bác sĩ có nói gì không, Rin-Nó hỏi như không quan tâm đến chuyện đó lắm vậy.

-Chị đã gọi điện cho Tadashi đến rồi- Tadashi là bác sĩ riêng của nó, là người Nhật chính gốc, là thiên tài trong giới y học nhưng anh rất ít khi đích thân chữa bệnh cho ai đó. Tadashi còn là viện trưởng của một bệnh viện lớn nhất Nhật Bản.

-Tên rắc rối!!-Nó thầm mắng. Nếu Tadashi mà về thì thế nào cũng cảm ơn nó cho coi.

-À! Rin, 3 ngày nữa là tới lần tuyển chọn phải không?-Nó chợt nhớ ra

-Uh. Nhưng đã bị hủy bỏ vì do em phải nằm viện.

-Không cần. Chị cứ cho tiến hành như bình thường đi-Nó không muốn làm cậu nhóc kia thất vọng

-Chẳng phải em vừa xin nghỉ phép sao?-Rin thắc mắc, sao nó quan tâm cuộc thi đó vậy? Những năm trước nó còn không muốn tham gia nữa mà.

-Sau cuộc thi, em sẽ nghỉ phép

-Được rồi. Để chị thông báo lại với chủ tịch-Rin cũng không thắc mắc nữa, chị biết khi nó làm gì cũng có lý do riêng của mình

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

CHƯƠNG 16

Hôm nay là ngày cuộc tuyển chọn diễn ra. Tất cả thí sinh đã đến đông nghịt sảnh chờ của công ty. Đa số là người ở khu B và C, một số còn lại là những người dân đăng kí. Một mối nhất là những người dân đăng kí chủ yếu là gặp thần tượng chứ có tài năng gì đâu, bởi vậy nó mới chán nản với cái cuộc thi này. Mà cuộc thi này cũng đâu phải do nó tổ chức, là do chủ tịch thân mến của PK tổ chức đấy chứ. Nhiều lần nó nói hủy bỏ cuộc thi nhưng anh vẫn không chấp nhận, nói rằng đến khi nào có người thắng cuộc thi sẽ hủy bỏ

-Black, Black tới kìa!!!!-Một đám lớn ủa ra cửa, vì thần tượng đã đến rồi. Mục đích chủ yếu của họ đâu phải đi thi mà là đi ngắm thần tượng mà.

Phải mất mấy phút mới chen vào được tới phòng dự thi

-Any, lần này em ổn không?-Dương Hàn quan tâm hỏi. Anh còn nhớ năm trước, nó còn không thèm nhìn lấy một người nào, chỉ chăm chú vào cuốn

sách trước mặt. Có người được dân mạng gọi là “bản sao” của nó, dù không đẹp bằng nó nhưng tài năng thì có thể được xem xét lại, biết chơi 3 loại đàn khác nhau, nhảy vô cùng đẹp mắt vậy mà vẫn bị loại. Hỏi nó vì sao thì chỉ nhận lại được 3 từ “Không vừa mắt”

-Rất ổn-Nó thản nhiên ngồi vào chính giữa Dương Hàn và Henry, không đoái hoài gì tới Khắc Thiên

Trên bàn giám khảo hiện giờ đã đủ người: nhóm Black và chủ tịch PK.

-Nhi, sao lần này lại kiên quyết vậy?-Chủ tịch thắc mắc

-Bí mật, một lát sẽ biết-Nó cười tươi

-Có chuyện gì bí mật vậy sao?- Henry thấy nó cười thì tâm trạng cũng hưng phấn theo

-Đương nhiên, một lát anh sẽ bắt ngờ-Nó tỏ ra vẻ thần thần bí bí

Đã hơn phân nửa thí sinh mà chẳng thấy người nó cần tìm, nó bắt đầu sốt ruột rồi. Xoay qua nói nhỏ với quản lý kế bên, anh ta liền lập tức đưa cho nó một tờ giấy- là danh sách thí sinh dự thi

Nó chăm chăm nhìn vào bảng danh sách làm 2 người ngồi kế bên cũng tò mò nhìn theo

-Any, bộ em đang tìm người nào sao?-Dương Hàn

-A! có rồi-Nó nói mang theo ý cười

“Trần Á Quân”. Vậy là cậu nhóc đó có tham gia

-Trần Á Quân là ai vậy?-Dương Hàn

-Tao nhớ rồi, là cậu nhóc dám vào phòng tập của Any đây-Henry

-Cậu nhóc đó cũng tham gia sao? Tao cũng đang muốn coi ai dám cả gan vào phòng tập của Any đây- Dương Hàn

Chỉ một câu “không thích ai vào phòng tập” của nó mà 3 người kia đã dành riêng 1 phòng riêng cho nó, đủ để thấy nó có vị trí thế nào trong lòng mọi người.

Sau gần cuối cuộc thi, người mà nó chờ vẫn chưa xuất hiện, tính nhẫn nại của nó cũng có giới hạn đấy. Đây là lần đầu tiên nó chờ đợi 1 người như vậy, bình thường có ai mà dám để nó chờ chứ, nếu nhưng người đó không muốn tồn tại thôi.

-Về-Nó hết kiên nhẫn rồi, cậu bé đó đăng kí nhưng lại không đi thi.

Khắc Thiên, Henry, Dương Hàn lập tức bước đi theo nó, không nói lời nào nữa

Chủ tịch ngồi bên cạnh cũng không ngạc nhiên mấy về thái độ này, sao càng nhìn càng thấy giống vệ sĩ của nó hơn là đồng nghiệp nhỉ? Chỉ cần nó lên tiếng, sợ là sao trên trời, 3 ông tướng kia cũng leo lên trời mà hái xuống. Anh cũng đành lắc đầu nói với người quản lý kế bên hủy cuộc thi.

Ngồi trong xe trở về biệt thự, nó cứ nhủu mày khó chịu làm cho 3 người kia cũng không dám thở mạnh. Từ khi bước ra phòng thi nó không nói một lời, 3 người kế bên rất sốt ruột nhưng nhìn sắc mặt nó rồi lại không dám hỏi.

-Henry-Đột nhiên nó lên tiếng

-Any, có chuyện gì sao?

-Điều tra cho em về cậu bé đó-Nó nói mà mắt vẫn nhìn ra cửa sổ

-Uh-Henry ngoài miệng thì nói vậy thôi chứ trong lòng đang có một ngọn lửa đốt cháy. “Sao mình phải điều tra về thằng nhãi đó chứ”

Bỗng điện thoại nó đổ chuông

-Tiểu thư, chuyện mà người nhờ tôi điều tra đã có kết quả rồi ạ-

-Nói-gọng nói lạnh tanh phát ra từ nó. Tất cả mọi người trong xe không hẹn mà nhìn nó, họ không phải lần đầu nghe giọng này từ nó chỉ là nó rất biết kiềm chế ít khi biểu hiện cảm xúc ra bên ngoài

-Dạ, đúng như tiểu thư nói cô đông lớn nhất trong Vương Thị hiện giờ là đại thiếu gia ạ.

-Chắc chắn chứ?-Nó cũng biết “đại thiếu gia” trong câu nói kia là ai

-Dạ, thuộc hạ đã cho người xác nhận, tin tức hoàn toàn bảo đảm

-Được rồi-Nói xong nó cúp máy, ngã đầu vào ghế, đôi mắt từ từ khép lại

“Thiên Hàn, rốt cuộc là anh muốn cái gì?”

Mọi người thấy thái độ của nó cũng không lên tiếng hỏi.

Khắc Thiên ngồi bên cạnh nó càng ngày càng trầm mặt. Không khí trong xe vì vậy mà không mấy thoải mái

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

CHƯƠNG 17

Hôm nay nó bắt đầu được nghỉ phép, bình thường khi được nghỉ thì sẽ qua Pháp chơi, nó còn có cả căn nhà riêng bên Pháp. Vì sao ư? chỉ đơn giản là nó thích Pháp thôi, mà cũng một phần là do câu nói của một người

“Khi lớn lên anh sẽ đưa em đi Pháp”

“Vì sao?”

“Vì anh thích”

“Chỉ bởi vì anh thích mà anh nghĩ rằng em cũng sẽ thích?”

“Bởi vì anh là người hiểu Tiểu Nhi nhất trên đời này”

-Any, hôm nay không có lịch diễn sao?-Dương Hàn bước xuống nhà thì đã thấy nó đang ngồi xem TV. Xem kìa, xem kìa, mặc dù đang ở trong nhà nhưng nó đâu cần mặc “thoải mái” vậy chứ, váy trắng làm bằng lụa tơ tằm ngắn tới đầu gối, da thịt nó cứ như ẩn như hiện vậy. Bộ nó không nhớ rằng trong nhà còn có đàn ông hay sao, mà không phải 1 mà là 3 người lận đó..

-Em được nghỉ phép-Nó trả lời mà mắt vẫn dán vào TV

-Này, em có biết còn đàn ông trong nhà không mà ăn mặc như vậy

-Trong nhà có đàn ông sao? Sao em không biết vậy-Nó nói giọng ngạc nhiên

-Nhóc con, đừng thử thách tính nhẫn nại của anh

-Em không sợ-Nó quay qua làm mặt tỉnh nghịch với Dương Hàn

-Thật là, em mà cứ như vậy làm sao anh hết thương em đây-Dương Hàn nhéo nhẹ vào cái má mềm mại của nó.

-Huhuhu, Henry, Khắc Thiên, Dương Hàn ăn hiếp em-Nó thấy 2 người kia bước xuống giả bộ đáng thương, cái danh Ảnh Hậu ngành giải trí của nó cũng không phải hư danh

-DUỠNG HÀN, bỏ tay ra-Henry và Khắc Thiên đồng loạt la lên làm tên kia buông tay ngay lập tức

-Henry, má của em đau-Đã diễn thì phải diễn cho trót chứ

-Này này, tao vô tội, chỉ tại Any dễ thương quá thôi mà nhưng tao chắc chắn không làm Any đau-Dương Hàn giả giọng một phạm nhân

-Đó cũng được gọi là lý do sao?-Henry quyết không bỏ qua

-Khắc Thiên...-Dương Hàn chỉ đành cầu cứu Khắc Thiên

-Tự làm tự chịu-Đáp lại sự mong chờ của Dương Hàn chỉ nhận lại được câu này

Sao anh lại có thể quên cái tên này bị cuồng Any còn hơn anh nữa, vậy thì sao có thể cứu anh chứ, có khi còn hợp sức với tên kia mà ăn hiếp anh nữa

đó chứ.

Trên TV hiện ra 1 tin tức làm cho những người có mặt trong căn phòng đều dừng lại mọi hoạt động. “Ảnh hậu cùng Ảnh đế công khai hẹn hò”

-KHẮC THIÊN-Một tiếng động lớn phát ra từ Dương Hàn và Henry. Máy bữa nay vì bận lịch diễn mà bọn anh không quan tâm lắm tin tức bên ngoài, vậy mà cái tên Khắc Thiên kia đã cho bọn anh một bất ngờ không tưởng.

-Chuyện này là thật hả?-Dương Hàn lên tiếng

Khắc Thiên không nói gì chỉ gật đầu nhẹ, xem như cái tin tức đó không liên qua đến mình vậy

-Bao lâu rồi-Henry

-1 năm-Khắc Thiên hờ hững đáp

-Che giấu cũng giỏi lắm, kể cả tao ở chung nhà mà còn không biết-Henry. Chỉ tại anh này không để ý thôi chứ, người ta quan tâm nhau ra mặt như thế mà còn không biết.

-Thì sao?-Khắc Thiên

-Mày cứ chờ coi.Chỉ cần một ngày Any chưa kết hôn thì ngày đó tao còn cơ hội-Henry

-Nếu có lỡ kết hôn thì ly hôn cũng không sao, thủ tục không quá rườm rà đâu-Dương Hàn phụ họa thêm

-Tụi mày dám-Khắc Thiên gằn giọng. Nhìn Khắc Thiên bây giờ không khác gì một ông chồng đang ghen vậy

-Có chuyện gì mà bọn tao không dám chứ-Henry thách thức

-Bọn mày cứ thử xem-Khắc Thiên

Trong khi đó, nhân vật chính trong câu chuyện lại đang ngồi thành thoi nghịch điện thoại, không mấy may quan tâm đến xung quanh. Sau một hồi chán chê, mới đứng dậy bước lên phòng, cùng lúc đó Rin cũng bước vào biệt thự

-Dương Hàn, Khắc Thiên, hôm nay tụi em còn phải tới phim trường đấy-Any lên tiếng nhắc nhở

-Biết rồi, cứ như bà già vậy, nhắc mãi-Dương Hàn cắn nhằn

-Nếu không nhờ bà già này thì cậu có ngày hôm nay sao-Rin cũng đáp lại

-Được rồi, được rồi. Mấy giờ thì quay-Dương Hàn

-4h, còn 1 tiếng nữa-Rin

-Vậy tụi em đi trước đây

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

CHƯƠNG 18

-Phạm tổng, đến thẳng công ty luôn ă?-Một người đàn ông cung kính nói

-Khoan, đến PK trước-giọng nói lạnh băng nhưng không giấu nổi sự mệt mỏi bên trong. Hần đã ra nước ngoài giải quyết công việc suốt 2 tuần nay, đâu ai biết công việc trong 1 tháng mà anh bỏ ăn bỏ ngủ để hoàn thành chỉ trong 2 tuần, chỉ vì 1 người.. chính là nó. Lần trước cũng bởi tại anh mà nó phải vào bệnh viện

-Vâng

Chiếc xe dừng lại trước cổng công ty PK, chiếc xe thu hút không ít ánh nhìn từ những người xung quanh vì chiếc xe là số lượng có hạn có tiền chưa chắc đã mua được. Khi chủ nhân chiếc xe bước ra mọi người càng không thể rời tầm mắt, sao ông trời lại có thể ưu ái cho 1 người như thế chứ. Khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, mái tóc nâu đỏ được cắt gọn gàng, cái mũi cao dọc dừa, đôi mắt sắc bén tỏa ra một khí thế mà người ta vừa kính sợ vừa phải kính nể.

-Phạm tổng-Nữ tiếp tân thấy hấn vào vội cúi đầu chào

Hấn nhìn cũng không nhìn tới, khuôn mặt vẫn giữ nguyên một trạng thái-lạnh, trực tiếp lên phòng tổng giám đốc. Khi bóng anh dần khuất cũng là lúc các nhân viên nữ ở đại sảnh bu lại bàn tán

-Có thấy không? Đó là Phạm Thiên Hàn-Chủ tịch Phạm Thị đó

-Không ngờ ở ngoài càng đẹp hơn trong hình, đúng là người đàn ông vàng của thành phố S

-Nghe đầu anh ta không bao giờ gần nữ sắc, thân phận vô cùng phức tạp, nổi tiếng là lãnh đạm, ai lại gần anh ta đều không chịu nổi hàn khí xung quanh, dù cho khuôn mặt có xuất chúng đến mấy đến nay vẫn chưa có bóng hồng nào dám tiếp xúc với anh ta

Phòng tổng giám đốc

-Hàn, công việc bên ấy xong rồi sao?- Hấn vừa bước vào đã nghe tiếng người nịnh nọt nào đó lên tiếng

-Tạm ổn-Vẫn cái giọng âm độ đó

-Vậy hôm nay có việc gì mà khiến Phạm Tổng lặn lội đến chỗ tôi vậy-Khả Nhật đi tới quầy bar lấy 1 chai rượu và 2 cái ly đem đến bàn, rót rượu vào cả 2 ly

Hấn không ngần ngại mà cầm ly rượu được đối phương rót sẵn lên uống cạn một hơi

-Nhi đâu?

-Mày không hỏi thăm tao được 1 câu sao?-Khả Nhật giờ giọng hậm hực

-Cần thiết?

-Tao không biết sao tao lại ngu ngốc chọn mày làm bạn thân nữa

-Nhi đâu?-Hấn kiên nhẫn lặp lại câu hỏi 1 lần nữa

-Nghỉ phép rồi

Hấn không nói lời nào nữa lập tức dậy đi về phía cửa

-Này, mục đích mày tới đây chỉ như vậy?-Khả Nhật lên tiếng hỏi

-Ừ-Hấn nói xong thì đã không thấy bóng dáng đâu nữa

Một chữ “Ừ” của hấn làm cho Khả Nhật càng nghĩ càng thấy mình giống như mình bị lợi dụng, khi đã hết giá trị lợi dụng thì sẽ bị vứt đi. Nhưng cũng đành chịu, ai bảo hấn là bạn thân của cái tên “cuồng em gái” kia chứ.

Sau bước ra khỏi PK hấn quay trở về biệt thự của hấn

Vừa bước vào đã có 2 người áo đen cung kính đứng trước mặt hấn

-Bang chủ, đã sắp xếp 3 ám vệ đến bảo vệ tiểu thư

-Tốt, còn gì nữa không?-Hấn ngồi lên ghế sofa bên cạnh nghe thuộc hạ báo cáo, trên người là một cỗ khí vương giả, tàn nhẫn đúng chất ông trùm xã hội đen

-Tiểu thư đã cho người điều tra bang chủ

-Điều tra được gì?-Hấn có chút khản trương, nếu như nó điều tra ra chuyện năm đó...

-Bang chủ yên tâm, chỉ điều tra được bang chủ là người nắm giữ số cổ phần lớn nhất trong Vương Thị

-Lui xuống

Hấn châm một điếu thuốc, nhắm mắt lại thả ra một ngụm khói trắng mờ mờ ảo ảo làm cho người ta cảm thấy có chút kì dị. Về mặt hấn trở nên thâm trầm, không ai biết hấn đang nghĩ gì.

Nó đang ngồi trong phòng đọc một sấp tài liệu dày cộm, lâu lâu bàn tay mềm mại lại lướt trên bàn phím máy tính. Khi nó làm việc, thì phải đeo kính, nhìn nó bây giờ chừng chạc hấn ra, khác với vẻ ngày thơ, dịu dàng hằng ngày.

Bỗng điện thoại nó đổ chuông

- Alo-Nó nói mà mắt vẫn nhìn vào tài liệu trước mặt

- Xin chào, đã lâu không gặp

- Có gì không?-Nó vừa nghe giọng lập tức bỏ xấp tài liệu xuống, đôi mày nhíu chặt lại

- Lại nói chuyện xa cách với anh như vậy rồi, em gái

- Tôi cúp máy đây-Nó không có hơi sức đâu mà cãi với anh ta

- Khoan đã. Tôi nay quay về biệt thự-Đây chính xác là 1 lời ra lệnh

-Được-Nó cũng không có ý định từ chối, kế hoạch lần này hẳn ta sao có thể thiếu chứ

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

CHƯƠNG 19

Dạo gần đây, nó đã chuyển về lại biệt thự Vương gia, thật ra thì lúc hẳn đi công tác, 1 mình nó trong căn nhà rộng lớn đó ký ức xưa bỗng chốc ùa về như vũ bão, vẫn cảnh vật đây vẫn là căn biệt thự ngày nào nhưng người đã không còn nữa..... Cái cảm giác trống trải năm đó lại một lần nữa trở về, 1 cảm xúc không dễ chịu chút nào. Vì vậy nó mới về biệt thự Black.

Từ lúc hẳn bảo nó quay về thì hầu như nó không thấy hẳn đâu nữa hỏi quản gia thì nói hẳn có 1 dự án lớn nên phải tăng ca, đến tận tối khuya hẳn mới về, vì sao nó biết không? Vì nó không ngủ được nên đành thức thôi, thật sự là nó chỉ vì không ngủ được nên mới thức chứ không có cố ý đợi hẳn về đâu, thật sự chỉ là nó không ngủ được thôi...

Đã hơn 1 tuần ngày nào cũng chỉ có nó đối diện với 4 bức tường, ngày qua ngày đối diện với xấp tài liệu dày cộm cùng cái máy vi tính để làm việc, việc này đối với 1 người suốt ngày quen với sự nhộn nhịp của sân khấu như nó thì đã đến đỉnh điểm rồi.

-Tôi muốn ra ngoài-Nó đi xuống lầu nói với ông quản gia

-Ông chủ đã dặn tiểu thư muốn ra ngoài phải có vệ sĩ đi theo-Ông quản gia lễ phép đáp

-Không cần-Kể cả quyền tự do căn bản cả con người anh ta cũng không cho cô

-Tiểu thư, người đừng làm khó thuộc hạ-Quản gia vẫn một mực kiên quyết

-Được rồi, nhưng tôi không có thói quen ngồi chung xe với người lạ nên bảo họ chuẩn bị xe riêng, tôi tự lái-Nó không thích đôi co với người khác. Đối với nó, đừng nên nói mà hãy làm. Trên đời mỗi xinh đẹp kẻ nhếch lên nhưng chỉ là thoáng qua nhẹ nhàng rồi biến mất như thể nó chưa bao giờ tồn tại.

-Nhưng thưa tiểu thư..

-Tôi không thích lặp lại lần nữa đâu- giọng nói so với hẳn có thể nói là Bắc cực so với Nam cực, khí thế không hề thua kém

Thoáng giật mình nhưng ông lấy lại bình tĩnh rất nhanh. Thật không hổ danh là người chủ nhân đã chọn, hoàn toàn có khí chất làm chủ nhân Hắc Long.

-Vâng-Vừa dứt lời thì ở đại sảnh đã xuất hiện 4 người vệ sĩ cao to đứng nghiêm trang. Đúng là tác phong của hẳn, rất nhanh lẹ

Ngồi vào chiếc Ferrari 250 GTO, nó có chút cảm thán, ngoài sách và nghệ thuật thì xe hơi là đam mê lớn nhất của nó. Số siêu xe nó tựu được có thể đem ra làm triển lãm lớn nhất thế giới đó, đặc biệt là xe Ferrari, đây là dòng xe không quá nổi bật trong dòng xe đua nhưng cũng không phải là dòng xe làm người ta không thể không cảm thán, không quá mạnh mẽ, cũng không quá nhẹ nhàng. Kiểu dáng sang trọng, thanh thoát, không quá cầu kì, động cơ không tốc độ nhưng Bugatti nhưng sự mạnh mẽ hòa chung với sự tinh tế cùng một chút nhẹ nhàng là điều làm nó thật sự mê dòng xe này.

“Muốn giám sát tôi? Nếu để anh làm được thì tôi không phải họ Vương”

Xe nó đi trước, nhìn ra đằng sau là 2 chiếc xe màu đen đang đuổi theo cách nó không quá 10m, có cần phải đuổi theo sát như vậy không

Chỉ chưa đầy 5 phút nó đã thành công vượt qua 2 chiếc xe kia. Nhẹ nhàng đạp ga phóng đi

“Muốn đấu với tôi, không dễ vậy đâu” Trên đôi môi xinh đẹp nhẹ nhàng xuất hiện 1 nụ cười, 1 nụ cười hiểm người có thể thấy được nhưng nhìn vào rồi thì đừng mong có thể thoát khỏi vẻ mê hoặc của nó.

-Min, mày đang ở đâu?-Nhắc điện thoại gọi vào, lập tức nói ra mục đích của mình không kịp cho đối phương nói

-Tao tưởng mày đã quên cái con bạn thân này rồi chứ- giọng nói trẻ con của đối phương vang lên

-Vậy sao? Chứ không phải có một đứa tự nhận là bạn thân tao mà lại mấy tháng trời không có lấy cuộc điện thoại-Nó đã xéo lại

-Đứa đó là ai thế nhỉ? Nghe thôi mà đã thấy vô on-Người tên Min nói

-Vậy không biết một đứa vô on như vậy thì nên phạt nó sao đây? Có nên đến gia đình nó “xin chút ý kiến” của phụ huynh không nhỉ

-Đừng đừng, bình tĩnh chuyện đâu còn có đó. Không nên phạt nặng như thế-Người bên kia nghe âm điệu của nó thôi đã muốn bỏ chạy

-Không biết đứa vô on đó đã biết lỗi chưa?

-Đã biết lỗi-Người bên kia giả giọng như đang ở trong quân đội ấy, có chút nghiêm túc nhưng ẩn sau đó là giọng con nít không thể tả

-Hahaha. Min à, mày nên thay tao làm ảnh hậu thì tốt hơn-Chỉ đối đứa bạn thân duy nhất này nó mới có thể bộc lộ hết cảm xúc thật của mình.

-Đâu dám chứ. Mà mày gọi tao có gì không?

-Đến chỗ cũ

-Ok

Tại chỗ hán

-Chủ nhân

-Chuyện gì?-Không phải đây là vệ sĩ hán phái đến để bảo vệ nó sao

-Thuộc hạ tất trách đã để tiểu thư cắt đuôi

-Bị cắt đuôi?-Đây là thuộc hàng sát thủ cấp cao trong tổ chức đừng nói đến thực lực đánh nhau chỉ riêng kỹ thuật đua xe đã hơn hẳn các sát thủ khác.

-Mong chủ nhân trách phạt- Đã là thuộc hạ của hán thì không nên có cái gọi là xin tha thứ mà chỉ được ngoan ngoãn nhận lỗi và chấp nhận hình phạt không một lời trách cứ.

-Đảo vô danh-3 chữ này đối với những sát thủ hàng đầu trong Hắc Long mà nói là 1 nỗi ám ảnh lớn. Đó không đơn giản là 1 hòn đảo hoang mà ẩn sau trong đó là cả một sân huấn luyện riêng do chính chủ nhân Hắc Long thiết kế. Số người vào được lên đến 1000 nhưng số người có thể “nhẹ nhàng” bước ra không quá 2 con số.

-Vâng-Những tên sát thủ này chỉ có thể cầu trời phù hộ, chủ nhân đã ra lệnh, bọn hán nào dám trái lệnh

“Tiểu Nhi, rốt cuộc em còn bao nhiêu chuyện giấu anh nữa”

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

CHƯƠNG 20

Star-quán bar lớn nhất thành phố S. Đây là một chỗ mà không phải có tiền là có thể vào mà còn phải có quyền lực nữa, người được cấp thẻ thành viên mới có thể đặt chân vào nơi xa hoa bậc nhất này

Star chia thành 3 lầu

Lầu 1 là một vũ trường được thiết kế vô cùng sang trọng, giá của 1 chai rượu thấp nhất cũng bằng 3 tháng lương của 1 trưởng phòng bình thường

Lầu 2 được xây dựng như 1 resort cao cấp, có cả phòng tổng thống, bên ngoài sân là khu biển nhân tạo rộng đến 200m2.

Lầu 3 là nơi được chú ý nhiều nhất, là nơi giải trí dành cho giới thượng lưu. Có sòng bài, sân golf, bida...

Nhưng đừng nghĩ đây là nơi muốn làm gì thì làm, dù cho được xem là nơi sa đọa của thành phố nhưng chưa ai dám bước vào mà gây sự. Vì đây là địa bàn của Hắc Long-bang đứng đầu trong thế giới ngầm, đừng nói đến chủ nhân Hắc Long, 2 thuộc hạ thân cận là Chín và Gi một khi xuất hiện cũng đủ làm người ta không rét mà run. Thuộc hạ đã như vậy thì thử nói xem chủ nhân của họ sẽ khủng khiếp như thế nào?

Trong 1 góc khuất của vũ trường có 2 cô gái đang uống rượu, dù ngồi trong góc khuất nhưng vẫn thu hút không ít ánh nhìn, đơn giản vì họ quá xinh đẹp, giữa một nơi như thế này mà vẫn có người có nét đẹp thuần khiết đến vậy thì thật hiếm. Cứ như giữa địa ngục u ám mà xuất hiện 2 thiên thần vậy.

-Sao hôm nay lại rủ tao ra đây-Cô gái với mái tóc đỏ cùng đôi mắt nâu sẫm lên tiếng

-Thích thôi-Nó trả lời. Hôm nay nó thật sự ăn mặc rất chất nha. Chiếc đầm đen 2 dây ngắn tới đầu gối phối với sơ dây chuyền bản to hình vương miện, mang với đôi boots đen nốt. Vì không muốn bị phát hiện nên nó đánh đội thêm cái nón đen hình đầu lâu và cặp kính đen bóng to.

-Không phải lại cãi nhau với Khắc Thiên chứ-Min lên tiếng. Cô nàng này ăn mặc còn bạo hơn nó, đầm bó sát đỏ rực lộ ra 3 vòng hoàn hảo, cũng đội nón và kính đen giống nó

-Chùng nào mày mới hoạt động lại-Nó không muốn nhắc tới Khắc Thiên nên chuyển đề tài khác

-Lần này tao về là muốn trở lại đây-Nàng Min lên tiếng. Min là thành viên còn lại của Black, vài tháng trước có việc nên phải ra nước ngoài

-Bên đó có việc gì mà papa bắt mày qua đó vậy

-Lại là cái vụ hôn phu gì ấy. Chán chết đi được!!-Vừa nói Min vừa cầm chai Whiskey uống

-Tên đó còn chưa bỏ cuộc sao?

-Uh. Không biết tại sao hắn ta lại “dai” đến vậy. Đến cả mặt mũi thế nào còn không biết thì nói gì đến chuyện hôn ước

-Mày trốn về?

-Chứ mày nghĩ ông có thể dễ dàng thả tao ra vậy sao

-Papa cũng vì lo cho mày thôi mà-Papa của Min cũng là bạn thân của ba nó và ông ấy còn là ba nuôi của nó nên nó rất quý ông

-Nhưng tao chưa muốn bị ràng buộc bởi cái hôn ước chết tiệt kia

-Tùy mày-Nó lắc đầu ngán ngẫm với tính cách ngang bướng của Min

-Nè nè mày đừng đánh trống lảng nha. Đừng tưởng tao ở bên đó không biết gì. Báo chí đăng rần rần kia kia, cuối cùng thì cũng chịu công khai rồi sao-Min tỉnh nghịch nói

-Công khai gì chứ? Chi là bắt đắc dĩ thôi

-Chứ không phải 2 người quen thật sao?

-Không biết-Nó vờ cầm chai rượu uống không quan tâm đến cô nàng

-Không biết là thế nào? Giải thích đi chứ

-Đừng nói chuyện của tao nữa, nói về dự án mới đi

-Xí!!! không nói thì thôi. Đồ keo kiệt-Tính trẻ con của Min lại nổi lên

-Mày như vậy thì ai thèm cưới chứ

-Tại tao là người yêu tự do thôi nhá, chứ thử bản cô nương này lên tiếng có mà cả thành phố S này đua nhau xếp hàng đấy.

-Rồi rồi cô nương, nói vấn đề chính đi-Nó chỉ có thể than thở trong lòng cái tính tự tin thái quá của con bạn thân thôi

-Tao đã gửi mail dự án mới cho mày rồi, trong đó là toàn bộ bản phát thảo của hơn 50 nhà thiết kế thời trang hàng đầu của Mỹ. Nhưng vấn đề là bây giờ là cần 1 nhà tài trợ để tham gia vào dự án

-Thiếu vốn?-Nó nhăn mày, chẳng phải công ty luôn có vốn lưu động sao?

-Không phải, dự án lần này là nhắm đến phái nữ ở Trung Đông, mà chúng ta từ trước đến nay luôn hoạt động bên Châu Âu nên cần 1 nhà đầu tư có uy

tín tại Trung Đông để có thể gây được tiếng vang lớn cho dự án lần này

-Tao hiểu rồi. Chuyện đó cứ để tao lo-Chợt trong đầu nó xuất hiện 1 người, chỉ cần người này tham gia thì có thể tạo sự tin tưởng cho khách hàng ở Trung Đông rồi.

-Mày thật sự muốn dành lại Vương Thị?

-Tao chỉ lấy lại những gì thuộc về tao thôi

-Đừng cố sức quá

-Tao biết mình đang làm gì

Năm đó chính ba nói 48% cổ phần Vương Thị sẽ cho cô thừa kế nhưng hiện giờ nó lại nằm trong tay hắn, điều này nó vẫn chưa điều tra ra được manh mối nào. Điều cần nhất là phải tìm ra được hắn đã nhốt ba ở đâu?

Thật ra thì gần 1 năm nay nó đã âm thầm liên hệ với những thân cận của ba nó trong Vương Thị, âm thầm thu mua cổ phần của các cổ đông trong Vương Thị, nhưng hiện giờ trong tay nó chỉ có 26% cổ phần. Nếu dự án này thành công nó có thể tạo thêm sự tín nhiệm trong Vương Thị và dễ dàng hơn trong việc thôn tóm Vương Thị

Bạn đang đọc truyện *Em Gái, Quan Tâm Anh Chút Đi!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.